

הקוראן המפואר

פסקים נבחרים

PUBLISHED BY
ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

© 1988 ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

ISBN 1 85372 058 5

Printed by
RAQEEM PRESS
Islamabad, Sheephatch Lane, Tilford, Surrey U. K.

מ א ה ש נ ה

לקיום התנועה האיסלאמית-אחמדית בעולם

מתנה קדושה זו מוגשת מאת המאמינים המוסלמים-אחמדים המייצגים את נשמתו הטהורה של המאמין "בלאל" כשהם סובלים מתלאות ועינויים למען "אללה" ומהם כאשר נפלו קרבנות על לא עול בכם זולתי דביקותם במליה הטובה, היא מלת העדות שאין אלה מלבד "אללה", ומוחמד שליחו". וhopצם להפיץ אותה בעולם כולו.

ה ק ד מ ה

לכל פסוק בקוראן משמעותו פשוטה והברורה, וניתן לגבש במידה מה תפיסה לגבי מטרתו הנעה, אפילו מתוך קריאה ראשונה של התרגום. בנוסף לכך כל פסוק מהוועה חלק מבנה הרמוני מיוחד, אך בעל אפייקים מרובים הנושאים משמעויות רבות ומרובות אם כי נסתורות יחסית. על ידי כך עומד כל פסוק בקשר מתמיד עם הפסוקים והפרקם שקדמו לו וגם עם אלה הבאים בעקבותיו, בדומה למערכת תקשורתנית רבת אפייקים. בכך מתגלים לפניינו שני דברים :

א) יהיה התרגום קפדי ואמין, כאשר יהיה, הוא יכול לסייע לנו רק באופן חלקי בהעברת המסר של ספר זה רב גווני ועשיר דוגמת הקוראן. לאmittio של דבר אין תרגום שיוכל להעביר לנו את מלאה המסר הכלול בטקסט המקורי.

ב) לאור האמור לעיל, קשה עוד יותר לבחור מתוך הקוראן מספר מוגבל של פסוקים הדנים במסויים, ולראות בהם מייצגים בלבדים המייצגים באורך מושלם אותו הנושא ומסבירים אותו באופן מלא. מהסבירות הללו לא ניתן, למשל, לבחור בספר פסוקים מן הטקסט הקדוש ולומר כי הם המייצגים את המعرفת הכלכלית במלאה, כפי שהזוהה אותה הקוראן, מפני שהפילוסופיה המלווה את המعرفת הכלכלית האיסלאמית משתרעת על פני חלקיים נרחבים בקוראן, שאינם קשורים במישרין לנושא הכלכלי גרידא. עם זאת, כשמ התבוננתי בעובדה של מרבית אוכלוסיות העולם, המדברות שפות שונות המשתייכות לקבוצות תרבותיות וטעןויות שונות, עידין לא נתאפשרה גישה ללימוד ספר זה מהברור עד כמה דוחף וחוץ הדבר. למעשה, זהה טרגדיה שבמשך 1400 שנה לא תרגם הקוראן אלא ל-65 שפות, בעוד שכטבי הקודש (התנ"ך והברית החדשה) תורגמו ל-1808 שפות (על פי דיווחי האירוגנים הביבליים).

לאור מצב זה, החלה התנועה האיסלאמית-ACHINEהaghshmat מפעל כביר ואציל : לתרגם את הקוראן ל-50 שפות ידועות ומודוברות בעולם עד לשנת 1989, שהיא שנת יובל המאה ליסוד התנועה. ובעוד עבודת התרגום נמשכת, שוקדת התנועה להציג את הקוראן, ولو בזרה חלנית לדובי שפות אחרות רבות. ולשם כך נעשתה בחירה נבונה של פסוקים, המסבירים נושאים מרכזיים בתורת האיסלאם, ולתרגםם עברו אותם עמיהם שעדיין אין להם כל ידע, או שיש להם ידע חלקי בלבד על האיסלאם.

אנו תפילה ותкова שיסיון זה יענה לשאיפות אלה הצמאיים לידע, ויעורר בהם גם רצון ללמידה ולהכיר יותר את ההנחייה האלוהית, כפי שהיא מובהת בקוראן הנושא את ההתגלות האלוהית המושלמת.

הפסוקים שנבחרו למטרה זו דנים בנושאים הבאים:

- .1. אללה - אלוהים
- .2. המלאכים
- .3. הקוראן המפואר
- .4. הנביאים
- .5. מוחמד - נביה האイスלאם
- .6. עבודת אלוהים
- .7. הczom
- .8. זכאת - מתן צדקה
- .9. עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית
- .10. איסור הריבית
- .11. העליה לרגל למבה
- .12. הפצת האמונה
- .13. מוסר וattiqa
- .14. "גיהאד" - מאמצ' עליון למען אלוהים
- .15. תוכנות המאמינים
- .16. שוויון זכויות בין הגבר והאשה
- .17. נבואות
- .18. התבוננות בטבע
- .19. קראות תפילה
- .20. פרקים קיצרים מן הקוראן - לשינוי

בעזרת השם, התנועה האחמדית השלים עד כה תרגום הקוראן כולו לשפות הבאות:
אנגלית, דנית, הולנדית, בנגלית, פאנטית, פיגיית, צרפתית, גרמנית, גורМОוקית,
האוסאוית, הינדיית, אינדונזית, איטלקית, קוקויוית, לוגאנדיית, פורטוגזית רוסית,
איספרנטו, סואchipלית, שוודית, אורדיית וורובאית.

אננו גם מודיעים בשמהה כי התרגומים ל-20 שפות נוספות נמצאים בשלבי הכנה לפירסום
ויצאו לאור בקרוב, ואלה הם:

אלבאנית, אסאמית, ארית, סינית, גוגראתית, יפאנית, קוריאית, מלאיאלאמית, מאנדאלית
מראטית, נורויגית, פושטוית, פולנית, סינדית, ספרדית, תאילית, טאלינונית
ויטנאמית וכנארית.

لهשגת תרגומי הקוראן לשפות השונות אפשר לפנות למפי' או למרכז התנועה המצויים
בארצות שונות בעולם.

יש לציין כי הכותרות המבואות בראש הטקסט הקוראני איןן חלק ממנו.
մבחן הפטוקים המבואים בקובץ זה נעשה בידי **מירزا טאהר אחמד**, מנהיגת העולמי של
התנועה איסלאמית-אחמדית.

S.H. ABBASI
Vakilut Tasneef & Nazir Ashaat
LONDON

1.

אללה – אלוהים

"אללה" הוא שמה של הישות העליונה. בלשון הערבית אין מלה זו משמשת לציוו ישות אחרת כלשהי. בשפות אחרות מצינים שמות האלוהים, בדרך כלל, תוכנות או תארים, ולעתים קרובות מופיעים השמות בלשון רבים. ואילו בערבית השם "אללה" משמש אך ורק בלשון יחיד. למרות שאין בעברית מלה מקבילה לשם "אללה" כאמור לעיל, השתמש בקטוע התרגומים אלה בשם "אלוהים", המקובל בעברית, כאשר הכוונה היא תמיד ל"אללה".

1	בשם אלוהים הרחמן והרחום.	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
2	השבה לאלהים ריבון העולםים.	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
3	רחמן ורחום.	الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
4	אדון יום הדין.	مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ
5	אותך אנו עובדים ובך ניעזר.	إِنَّا نَعْبُدُ وَإِنَّا نَسْتَعِذُ بِكَ
6	הנחנו באורה מישרים.	إِنَّا الصَّابَرُونَ
7	באורח אלה אשר חננת לא באורח אלה שהחרון עליהם, ולא של התועים.	صَرَاطَ الظَّيْنَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرَ إِنَّمَا تَنْهَىٰ عَنِ الظَّنَّ وَلَا الصَّاتِينَ

الفاتحة : ١ - ٧

(פרשת הפתיחה 7:1-1)

2	כל אשר בשמי וברצ' משבח את אלהים שהוא העוז והחכם.	سَبَّهُمْ بِثُنُودٍ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَكِيرُ
3	לו מלכות השמיים והארץ, מחייה וממית, והוא הכל.	لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْلِقُ وَيُمْسِكُ كُلَّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
4	הוא הראשון והאחרון, הנגלה והנסתר, והוא הידוע.	هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ الظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ يُخْلِقُ شَيْءٍ عَلَيْهِ

5 הוא אשר ברא את השמים ואת הארץ בשעה ימם,
ואחר כך התנסה על כס המלכות, יודע אשר חור לארץ,
ואשר יצא ממנה, ואשר יורד מהשמים ואשר עלה אליהם,
הוא עםכם בכל מקום אשר תהייו, ואת מעשיכם הוא רואה.

**هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سَيَّةٍ
أَيَّامٍ شَعَّا شَوَّا عَلَى الْعَرْشِ ۖ يَعْلَمُ مَا يَبْلِغُ فِي
الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا ۖ وَمَا يَنْزَلُ مِنْ
السَّمَاءِ ۖ وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا ۖ وَهُوَ مَعْلِمُ كُلِّ أَنْثَى مَا
كُنْتُمْ ۖ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَلَهُ
تُرْجُمَةُ الْأَمْوَالِ
يُؤْلِمُ الْيَوْمَ فِي النَّهَارِ وَيُؤْلِمُ النَّهَارَ فِي
الَّيْلِ ۖ وَهُوَ عَلَيْهِمْ بِمَا ذَرُوا
أَمْنُوا بِإِيمَانِهِ وَرَسُولِهِ وَآتَفَقُوا مَعَهُ جَعَلَكُمْ
مُشَتَّتِلَفِينَ فِيهِ ۖ فَالَّذِينَ أَمْنُوا مُنْكَمَةٌ
آنَفَقُوا الْمُهُدَّدُونَ حِبِّيَّهُ**

الحاديיד : ٨ - ٢

2 כל אשר בשמי וכל אשר בארץ משבח את
אלוהים ; כי לו המינות ולו התחילה והוא הכל יכול.

**يُسْتَحِمُ بِلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ**

3 הוא אשר ברא ארכךם, מכם כופר ומכם מאמין, ואת
מעשיכם הוא רואה.

**خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْ
الْحَقِيقَةِ ۖ وَصَوَّرَ كُمَّهُ
فَأَخْسَنَ صُورَهُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ
يَفْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُبَرِّزُونَ
وَمَا تُعْلِنُونَ ۖ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا ذَرُوا
الْتَّغَابِنُ : ٥ - ٢**

4 ברא את השמים ואת הארץ על צדק, והיטיב ליצר
לכם צורה, ואלייך הדרך לשוב.

5 יודע את אשר בשמי ואת אשר בארץ, יודע את
אשר תסתירו ואת אשר תודיעו גלו וידע את אשר
בלבבות.

(פרשת המקמה 5-2: 64)

6 אלוהים פולח הגלען והחרצן, מוציא את חיי
מבנה תמותה, ומוציא את המת מן חיי הוא אלוהים, וכי צד
אפוא, תעוז לסטות?

**رَأَ اللَّهُ فِلْقُ الْحَيَّ وَالْمَوْتَىٰ ۖ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيَّ ۖ ذَلِكَ اللَّهُ
فَأَنِّي شُوَفْكُونَ ۖ**

7 בוקע השחר, וקבע את הלילה למנוחה, ואת
השמש והירח לחשבון מועדים, הוא חישוב העוזו הידוע.

فَارْقَ الْأَضْبَارِ ۖ وَجَعَلَ الْيَوْمَ سَكَناً لِالشَّمْسِ

98 והוא אשר קבע לכם את הכוכבים למען תגלו בהם דרך בחשכת היבשה והים, אכן הבחרנו את האותות לאנשי ידע.

99 והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם (והchein אתכם לחיי העולם הזה ולהחיי העולם הבא), אכן הבחרנו את האותות לאנשי בינה.

100 והוא אשר הריד מהשמים מים ווציא בהם נבט כל צמח. הוציאנו בהם רך שמננו נזיר גרעינים ערוכים, ומשלוחות התמר אשכולות פרים המשתרבבים, וגנות עץ וזית ורימוי, דומים ולא דומים. הביטו אל פניו ובגמלו, אכן בזה אותות לאנשים מאמנים.

101 וקבעו את השדים שותפים לאלהים שהוא בראם; וייחסו לו בברורות, בניים ובנות אלם ישתבחו יתעלה שמו מעל למה שהם מייחסים.

(פרשת המקנה 6: 96-101)

256 אלהים, אין אלה מלבדו, الحي והקיים, לא تشיגרו שינה ולא תנומה, כל אשר בשםים ואשר בארכו לו הוא, מי הוא אשר יקין לפניו אם לא ברצונו? יודע מה לפניהם ומה אחריהם, והמה לא ישיגו מאומה מחכמתו כי אם נאשר חוץ. עד קצה שמיים וארץ כסאו ולא תכבד עליו שמיורתם, והוא הנعلاה והאדיר.

(פרשת הפה 2: 256)

وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا، ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ
الْعَلِيِّينَ○

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْجُوْمَ لِتَمْتَدُوا
يَمْهَافِي ظُلْمَتِ الْبَرَّ وَالْبَحْرِ، قَدْ فَصَلَنَا
الْأَيْتَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ○

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةً
فَمُسْتَقْرَّةً مُسْتَوَدَعً، قَدْ فَصَلَنَا الْأَيْتَ
لِقَوْمٍ يَقْقَمُونَ○

وَهُوَ الَّذِي آتَنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً، فَأَخْرَجْنَا
إِنْهَائَاتٍ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَيْرًا
تَعْرِيْرٌ مِنْهُ حَبَّابَاتَرَكَبَا، وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ
طَلْعَمَاتِنَوَانَ دَانِيَةً وَجَثْتَ مِنْ آغْنَىٰ
وَالْأَرْبَيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُشْتَقِمَةً عَيْرَمَتَشَابِيَوْهُ
أَنْظَرْوَا إِلَى شَمَرَةٍ إِذَا آتَمَرَ وَيَنْعِهِ مَارَّ
فِي ذَلِكُمْ لَيْتَ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ○

وَجَعَلُوا يَلْتَوْ شَرَكَاءَ الْعِنَّ وَخَلَقَمَهُ
خَرَقُوا لَهُ بَيْنَنَ وَبَنْيَتْ بِغَيْرِ عَلِيهِ
سَبَحَنَهُ وَتَعْلَى عَنْهُ يَصْفُونَ○

الأنعام: ٩٦-١٠١

أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الْحَمْدُ لِلْقَيْوُمِهَا لَا
تَأْخُذُهَا سَيْئَةٌ وَلَا تَنْوِيْدَهَا مَكَانِ السَّمْوَتِ
وَمَكَانِ الْأَرْضِ، مِنْ ذَا لَذِي يَشْفَعُ عِنْهُ
إِلَّا يُبَاذِنُهُ، يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ مَا
خَلَقُهُمْ، وَلَا يُجِنِّطُونَ يَشْيَءُ مِنْ عِلْمِهِ
إِلَّا يُمَاشَأَ، وَسَيْرَهُ كُرْسِيُّهُ الشَّمْوَتِ
وَالْأَرْضِ، وَلَا يَنْوِيْدَهَا حَفْظُهُمْ، وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ○

القرآن: ٢٥٦

23 הוא אלוהים אשר אין אלה מלבדו, יודע הנפטר והגלי והוא הרחמן והרחום.

24 הוא אלוהים אשר אין אלה מלבדו, הוא המלך הקדוש, עושה השלום, הנאמן המהימן העוז, הגיבור והמתנשא, ישתחב אלוהים, הנעה מעל לכל מה שמשתפים אליו.

25 הוא אלוהים היוצר, הבורא, ונוטן הצורה, ולו היפים בשמות, ישבח אותו כל אשר בשם ובארץ, והוא העוז והחכם.

(פרשת האספה 25:23-25)

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ لِلَّهُو، عِلْمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهَادَةِ، هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّجِيمُ

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ لِلَّهُو، الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَمُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَمَّيْنُ الْعَزِيزُ الْجَبَارُ النَّصِيرُ مُسْبَحُ اللَّهِ عَمَّا يُشَرِّكُونَ

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْمُسْنَدُ مُسْتَبِّنُ كَمَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

الحضر: ٢٣-٢٥

ה מ ל א כ י ס

פירשו המקורי של המונה "מלאך" הוא שליח, ומפואן מובנת מטרת יצירת המלאכים. המלאכים הם נושאי דברו ומצחמי רצונו של "אללה" בעולם. הם חלק מתוכנותו ממש רצונו בעולמות הרוחניים והגשמיים.

השפעת המלאכים בעולמות הרוחניים פועלת במישרין ולא מצער. הקופר במצוותם ופעולותיהם של המלאכים חוסם, אפוא, את דרכו של האור האלוהי הזרה על העולם.

2 התהילה לאלוהים בורה השמים והארץ, עשוה את המלאכים שליחים בעלי כנפים, שניים, שלושה וארבעה, ווסיף בבריאת את אשר ירצה, אכן אלוהים הכל יכול הוא. פרשת המלאכים 2 (35:2)

الْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاءَ عَلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ رُسْلًا أُرْبَعَةَ أَجْنِحَةَ مَشْفَنَى وَتُلْكَلَّتْ وَرُبْمَةً، يَزِينِيهِ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

فاطר: ۲

86 אמרות: מי זה אויב גבריאל? זה הוא אשר הודיע על לבך על דעת אלוהים לקיים את אשר נגלה לפני ולהיות בחרה ובשורה למאמינים.

99 מי זה אויב אלוהים ומלאכיו ושליחיו וגבריאל מיכאל? הן אויבי הכהנים אלוהים.

178 לא זאת תמיות דרך, כי תשבו פניכם בתפילה מורהה ומערבה, כי אם הוא תמים דרך אשר מאמוני באלהים ובוים האחרו, ובמלאכים ונספרא ובנבאים, ואשר נתנו הוו באבותתו אותו, לקרים וליתומים ולענינים

كُلُّ مَنْ كَانَ عَذْوَادِ الْجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ تَرَكَهُ عَلَيْهِ تَلْكِيلَ بِلَادِنِ اللّٰهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيَّنَ يَهُوَ وَهُدَى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ مَنْ كَانَ عَذْوَادِ إِلَّا لَهُ وَمَلِئَتْهُ دُرْسِلَهُ وَجِبْرِيلَ وَمَهْكِلَ فَإِنَّ اللّٰهَ عَدُوُّ لِلْغُفَرِينَ

البقرة: ۹۸-۹۹

كَيْسَ الْبَرَّ أَنْ شُوَّلُوا وَجْوَهَكُمْ قَبَدَ الْمَشْرِقَ وَالْمَغْرِبَ وَلَكِنَّ الْبَرَّ مَنْ أَمَّ إِلَّا وَالْيَوْمَ الْآخِرُ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْكِتَابُ وَالنَّبِيُّنَّ، وَأَنَّ الْمَالَ عَلَى حُمُّبِهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَمَّى وَالْمَسْكِيَّنَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَ

ולעובר אורח ולעננים בפתח ובפדיון שבויים ואשר עורך
תפילה ונוטן צדקה, והמקיימים דברם כאשר נדרו,
והמליגים בצדקה ובמצוקה ובעת אסון, אלה הנקנים, ולאלה
הם יראי שמיים.

السَّائِلُينَ وَفِي الرِّقَابِ، وَأَنَّمَا الْعَصْلَوَةَ
وَأَتَى الرَّكْوَةَ، وَالْمُؤْفَنَ بِعَهْدِ هَمْرَادَا
عَاهَدُوا، وَالصَّبِيرُينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ
وَجِئَنَ الْبَأْسَ، أَوْ لَيْلَكَ الْذِينَ صَدَقُوا
وَأَوْلَيْلَكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ٥

البقرة : ١٧٨

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رِّبِّهِ وَ
الْمُؤْمِنُونَ، كُلُّ أَمَّنْ يُائِسُ وَمَلِكَتْهُ
وَكُنْتُهُ وَرَسُلِهِ تَهْ

البقرة : ٢٨٦

أَلَّهُ يَضْطَفِنِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ دُشْلًا وَ مِنَ
النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ٦

الحج : ٧٦

يَا يَهُا الَّذِينَ آمَنُوا يَا يَهُوَ رَسُولِهِ
وَالْكِتَبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَبِ
الَّذِي آتَى نَزَّلَ مِنْ قَبْلٍ، وَمَنْ يَكْفُرُ بِإِيمَانِهِ
وَمَلِكَتْهُ وَكُنْتُهُ وَرَسُلِهِ وَالْيَوْمِ
اَلْآخِرِ فَتَذَلَّ ضَلَّلًا بِعِيشَةً ٧

النساء : ١٣٧

286 השילוח מאמין ומה שהורד אליו מאות ריבונו וכנ
המאמיןם. כולם מאמינים באלהים ובملאכיו ובספריו
ובנבאייו.

(פרשת הפרה 286, 99, 178, 2: 98)

76 אלוהים יבחר לו מן המלאכים שליחים ומבני
האדם. אכן אלוהים שומע ורואה.

(פרשת העליה לרוגל 17: 76)

137 המאמינים: האמינו באלהים ובשליחיו ובספר
אשר הוריד לשילחו, וכן בספר אשר הוריד מקודם. וכל
הכופר באלהים ובמלאכיו ובספריו ובשליחיו וביום
האחרון תעזה תעיה.

(פרשת הנשים 4: 137)

3. הקוראן המפואר

"קוראן" הוא השם אשר "אללה" בעצמו נתן בספר אשר נגלה לנביא הקדוש של האיסלאם והמכיל את החוק הנצחי של המין האנושי.

פירושו של המונח "קוראן" הוא "ספר המיועד לקריאה", ואכן הקוראן הוא הספר הנקרא ביותר בעולם.

פירוש נוסף של המלה "קוראן" הוא "מסר המיועד לכל העמים".
הקוראן הוא ספר ההתגלות היחיד שליחותו אינה מוגבלת לעם או לזמן. בעוד שאור ספרי התגלות מיועדים לציבור מוגבל או לתקופה מסוימת, פונה הקוראן לכל אדם באשר הוא ותקפו לכל זמן.

الْكِتَابُ

**ذَلِكَ الْكِتَبُ لَرَبِّيْبَ شَهْ فِيهِ هُدًى
لِّلْمُتَّقِيْنَ**

البقرة : ٢-٣

2 אלף,alam, מים.
3 ספר זה אין ספק בו, נחיה הוא לשומרי נפש.
(פרשת הפרה 2-3)

78 זהו אכן קוראן נכבד.
79 בספר שמור.
(פרשת המאורע 56: 78-79)

4 יש בהן הוראות קיימות לעד.
(פרשת ההוכחה 98: 4)

24 אלהים הוריד את הטוב בדברים בספר מותאם,
פסוקים מופתניים, המביא ריטט בעור אלה היראים
מריבונים. אחרי כן יריצו עורותיהם ולובותיהם לזכר
אלוהים, זהו אורח אלוהים ינחת בו את אשר ירצה, ואת
אשר אלוהים יתעלו אין כל מחלוקת באורה מישרים.
(פרשת המחנות 39: 24)

2 פ. מים.
3 שבע אני בספר הנהיר.
4 שאכן ערכנו ה קוראן ערבי למן תבינו.

الواقعة : ٧٨-٧٩

**إِنَّهُ كُفُّارٌ كَرِيمُهُ
فِي كِتَبٍ مَكْحُونِيْهِ**

البيتنة : ٤

**أَنَّهُمْ كَرِيمُهُ
تَقْشِيرُهُمْ جُلُودُ الظِّيْنِ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ شَمَّ
ثَلِيْنَ جُلُودُهُمْ وَ قُلُوبُهُمْ لِلَّهِ ذَكِيرَتُهُ
ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْمِيْيِيهِ مَنْ يَسْأَءُ وَمَنْ
يُشْلِلِ اللَّهُ فَمَا كَاهَ مِنْ هَذِهِ**

الزمر : ٢٤

حَمَّةُ

**وَالْكِتَبُ الْمُبِيْنُ
إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَنَّكُمْ تَعْقِلُونَ**

ואכן הוא שמור בידינו, במקורו הראשוני, נשגב
וכם.

(פרשת פאר הזהב 5:2-43)

73 הנה אנו הצענו את הנאמנות לשמים ולארכז
ולהרims והם מאננו לשאתה, ובנהלו מפנהה, ונשאה האדם.
אכן האדם רשע ונבער הוא.

74 למען יעניש אלוהים את המתחסדים ואת
המתחסדות, את הכהרים באלהים ואת הכופרות וימחול
אליהים למאmins ולמאminות, כי אלהים סולח ורחמן.
(פרשת בעלי הברית 74:73-73)

89 אמרו: לו גם יבואו בני האדם וחגיו והשדים יחד
למען יביאו ספר קוראן זהה - לא יביאו כמוווים ואם גם
יעזרו איש לרעהו.

90 אנו הבחרנו לאנשים את הקוראן הזה בכל משך,
עד רוגם סיירבו לקבל זולתי הכהירה.
(פרשת מסע הלילה 90:89-90)

18 הייתנו ספק כלשהו בנבואה מוחמד אשר אותו
מושפת מਆת אלורי. ונלווה אליו עד ממנה מ לפניו ספר משה,
מורה דרך ורוחמים, אכן יאמינו בו אלה הנאמנים מודת
משה, ואלה שיכפרו בו מעובדי האלים, האש גורם. אל
תהייה אפוא, בספק ממנו כי הוא האמת מאת אלהיך אך
מרוביהם האנשים אינם מאmins.
(פרשת הוזד 18:11)

93 אכן זה ספר אשר הורדנווהו, מבורך ומקיים את
אשר הורד לפני, ולמען יהיר את אם הערים ואת אלה
אשר סבב לה.

(פרשת המקנה 6:93)

وَلَئِنْ كُتِبَ لَكَ مَا تَعْمَلُ حَيْنِمٌ
الزخرף : ٥-٢

إِنَّا عَرَضْنَا لِلْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِ وَأَنْجَبَاهَا فَابْتَيَنَ أَنْ يَحْمِلُنَّهَا وَ
آشْفَقْنَاهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ
ظَلُومًا جَهُولًا

لِيُعَذَّبَ اللَّهُ الْمُنْفِقِينَ وَالْمُنْفَقِتَ وَ
الْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَتِ وَيَبْتُوَبَ اللَّهُ عَلَى^١
الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
وَجِينِمًا

الاحزان : ٧٣-٧٤

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْأَرْضُ وَالْجِنُّ عَلَى آنِ
يَسْأَلُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ
وَلَوْكَانَ بِخَفْضِهِ لِبَعْضِ ظَمِيرًا ○
وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ دُقَبَّلَ أَكْثَرُهُنَّا سِرَّا لَا يُحْفَوْرَا
بَنَى اسْرَاعِيلَ ٩٠-٩١ :

أَفَمَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَشْلُهُ شَاهِدٌ
يَقْتُلُهُ وَمَنْ قَتَلَهُ كَتَبَ مُؤْسَى إِمَامًا مَاءِ رَحْمَةً
أَوْ لَيْلَكَ يُؤْمِنُتْ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرُهُ مِنْ
الْأَخْرَاجِ فَالْأَخْرَاجُ مَوْعِدَةٌ فَلَا تَكُنْ فِي مَزِيَّةٍ
يَقْتُلُهُ إِنَّهُ الْحَقُّ وَمَنْ رَتَكَ وَلِكِنَ الْأَخْرَاجُ
لَا يُؤْمِنُونَ ○

Hud : ١٨

وَهَذَا كَتَبَ أَنْزَلْنَاهُ مُبِرْكَ مُصَوْقُ
الَّذِي يَبْيَنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرْبَى وَ
مَنْ حَوْلَهَا،
الأنعام : ٩٣

آلَيْهِمْ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيَنَّكُمْ وَأَتَمَّتُ^٤
عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيَتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
 חסדי עד תום, ורציתי לכם את האסלם לדת.
 (פרשת השלחן 4: 5)

السائدة : ٤
دِيَنًا،

وَهَذَا يَتَبَعُ آثَرَ اللَّهِ مُبَرَّكَ فَاتَّيْحُوهُ^{١٥٦} זוהו ספר אשר הורדנווהו מברך. لكن נגעו על פיו
وَيُرَاوِي أَنَّ الَّهِمَّ لِمَنْ تَرَكَ مِنْ أَهْلَهُ^{١٥٧} ויראו את אלוהים למען תרוחמו.
 (פרשת המקנה 156: 6)

الأنعام : ١٥٦

وَتُنَزَّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ^{٨٣} עם הקוראן אנו מורידים מרפא וرحمות
 למאמינים, אך לכופרים הוא יוסיף אך אבדון.
 (פרשת בני ישראל)

النمرוד : ٨٣

حَسَّارًا ٥

* * *

4.

ה נ ב י א י מ

הקוראן קובע ש"אללה" שלח דברו לכל העמים ומאשר בכך את דברי הצדק והאמת של הנביאים.

נביאים רבים נשלחו לעמים שונים בתקופות ההיסטוריות על מנת להנחותם בדרך אללה. הנביה מוחמד הוא אחרון הנביאים – המחוקקים ותורתו מכילה את כל כתבי- הקודש שקדמו לה.

הנבואה עודנו נשכחת, אבל אך ורק באיסלאם. אולם דברי הנביאים עתה הם רק כמראה המחזירה אורו של הנביה מוחמד ואין בהם תורה חדשה.

הקוראן הקדוש אינו מסתפק בתיאור תוכנותיה החיויבות של הנבואה, הוא מתאר גם את האופי השלילי של ההתגלות.

השם "פרעה" בקוראן מסמל את ההתנגדות לנבואה.

اَمَّلَهُ يَضْطَرِفِينَ مِنَ الْمُلْكَيَّةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ ۚ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

الحج : ٧٦

76 אלהים בוחר לו מן המלאכים שליחים ובני האדם, אכן אלהים שומע ורואה.

(פרשת העליה לרוגל 22:76)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رُّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا إِنَّ اللَّهَ وَاجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ ۖ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَىٰ إِنَّ اللَّهَ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الظَّلَلَةُ ۖ فَوَيْزِرُوا فِي الْأَرْضِ فَإِنْظُرُوهُمْ كَيْفَ كَانُ عَاقِبَةُ الْمُكَبِّرِينَ ۝

النحل : ٣٧

31 וכאמור ריבונך ל מלאכים: "הנה אנוכי שם בארץ ממנה לי, אמרו: "וכי תשים בארץ מי שישחית עלייך ושפך בה דמים ואנחנו מספרים תהילתך ומקדשים אותך?" אמור יודיע אנוכי את אשר לא תקעו.

(פרשת הפה 31:2)

وَإِذْ كَانَ رَبُّكَ يَأْكُلُ لِيَكَاهَةً رَّانِي جَاعَلَ فِي الْأَرْضِ خَلِيقَةً ۖ قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْهِلُ الْوَمَاءَ ۖ وَتَخْنُ نُسُسِهِ يُحَمِّدُكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ ۖ قَاتَ رَبِّنِي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

البقرة : ٣١

164 אכן נגלו אליך כפי שנגלו אל נוח והנביאים שלאחריו, ונגלו לאברהם ולישמעאל וליצחק וליעקב ולשבטים ולישען, ולאיוב וליונה ולאחריו ולשלמה, וספר נתנו לדוד.

165 ושליחים אחרים שסיפרנו לך עליהם מקודם, וכolumbia שעדין לא סיפרנו לך עליהם ודיבר אלוהים אל משה באריכות.

(פרשת הנשים 164-165 : 4)

لَتَّأْوِحَيْنَاهُ لَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَاهُ لَنِّي
الْتَّقِيْنَ مِنْ بَعْدِهِ، وَأَوْحَيْنَاهُ لَإِبْرَاهِيمَ
رَاسْمَعِيْلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
عِيسَى وَآتَيْتُهُ دَيْنُونَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ،
وَأَتَيْنَاهُ دَاؤَدَ زَبُوْدَاً ○
وَزُسْلَاغَ قَصَضَنَاهُ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلِ
وَزُسْلَاغَ لَمْ نَقْصَضَنَاهُ عَلَيْكَ، وَكَلَمَ
اللَّهِ مُوسَى تَكْلِيْمَانَ

النسماء : ١٦٤ - ١٦٥

وَإِذَا بَشَّرَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّهِ يَكْلِمِتِ
فَأَتَكَمْهُنَّ، قَالَ رَبِّنِي جَاءَ عَنْكَ لِلَّئَسِ
إِمَامًا، قَالَ وَمِنْ ذُرْبَتِي، قَالَ كَيْتَأْنَ
عَهْدِ الظَّلِيمِيْنَ ○

البقرة : ١٢٥

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرَّسُلِ، وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ
مَرْيَمَ الْبَيْتِنَتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ،
أَفَكَلَمَنَا جَاءَ كُمَّهُ رَسُولٌ يُبَشِّرُ لَا تَهْوَى
أَنْفُسَكُمُ اسْتَكْبَرُّهُمْ، فَقَرِيْبًا كَذَبَتْمُهُ
فَرِيْقًا تَقْشِلُونَ ○

البقرة : ٨٨

وَجَاهَهُنَّا بِبَيْنِي لِأَشْرَأَنِيلَ الْجَنَّةِ
فَأَثْبَعْنَاهُمْ فِرْغَوْنَ وَجُنُودَهُ بَغْيَادَهُ
عَدَهُ وَأَحْتَهُ إِذَا أَذْرَكَهُ الْغَرْقَى، قَالَ أَمَّنْتُ
أَنَّهُ لَا يَلْهَهُ إِلَّا الَّذِي أَمَّنَتْ بِهِ
بَنْتُو لِأَشْرَأَنِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُشْلِمِيْنَ ○
أَلْقَى وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ مِنَ

125 וכאשר ניסה אלוהים את אברהם בדברים ומד בהם עד תום, אמר: "הנני שמך אפams לבני אדם". אמר: "וּמָזְרוּעַ?" אמר: "אין בריתך משגת את המרים".

88 ונתו נטו למשה את הספר, ובニアים שלחנו אחורי, זה אחר זה, ונטו לישוע בן מריס את המופתים ואימצנובו ברוח הקודש. האמנם מידי קבאי לכם נבי, דבר שאון נפשכם חפצה בו, אתם מותנשאים? שכן כי תהם מהם נתתם לכובדים וכיתה מהם הרוגטם.

(פרשת הפרה 88 ; 2)

91 והעברנו את בני ישראל בים ורדפו אחריהם פרעה וחילו בזדון ואיבה, וכאשר עמד פרעה לטבע אמר: "הנני מאמין שאתה אלוה בלבدي זה אשר האמין בו בני ישראל ואני לפני נכו".

92 האמנים עתה?: הלא מרדת קודם והיית מן המשיחיתים.

93 היום נצלך בעור גופך, למען תהייה לאות לבאים אחריך, אך רבים מבני האדם אינם שמים לב לאותותינו. (פרשת 10: 91-93)

17 וספר בספר - את ספורה של - מרים אשר עזבה את משפחתה אל כיוון מזרחה,

18 כשהיא מסתורת מפניהם. ואז שלחנו אליה את המלאך אשר נראה לה כadam,بشر ודם.

19 ותאמר: אָמַתְּ בְּרַחֲמֵן מִפְנֵיךְ . - הנה לו - אם ירא שמים אתה!

20 ויענו: חנני שליח ריבונך: לחתך בן טהור.

21 ותאמר: איך יהיה לי בן, ומעולם לא בא אליו גבר ולא הייתה זונה?

22 ויאמר: כך אמר אליהיך: הנה קל לי הדבר, ואנו נעשו אותו מופת לבני אדם, וرحمמים מאתנו, וכך נוצר העניין.

23 וכאשר הרותה בו פשרה למקום מרוחק.

24 ואיזו מה שחייב הלייה ליד גוע התנמר ותאמר: הלואוי והייתי מתחה לפני כון ונשכחתי כליל.

25 ויקרא אליה - המלאך - מלמטה לאמור: אל געצבי הנה אלוהים פתח מעיין מים לרוגליך.

26 והণיע את גוע התנמר יפייל עלייך תנמרים בשלים וטריים.

27 אֶלְיָהו - אִיפֹּא - שני, וחרגעי ובראותך איש מן

الْمُفَسِّرِينَ
فَالْيَوْمَ نُنْجِيْكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ
خَلَفَكَ أَيْةً، وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ
أَيْتَنَا لِغَفْلُونَ ۝

יונס: ٩٢-٩١
وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذَا تَبَرَّجَتْ مِنْ
آهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا
فَاتَّخَدَتْ مِنْ دُؤْبِهِ حِجَابًا يُؤْكِلُ فَأَزْسَلَتْ
لَاهِيَّهَا رُؤْحَتْنَا تَتَمَثَّلُ لَهَا بَشَّرًا سُوِّيًّا
قَاتَلَتْ إِلَيْنِيْ آعُوْذُ بِالرَّحْمَنِ مِثْكَ رَانَ كُنْتَ
يَقِيًّا ۝
قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ ۚ لَا هَبَّ لَكِ
غُلْمَارَ كَيْيَا ۝

قَاتَلَتْ أَنِيْ يَكُونُ لِي غَلْمَارَ لَفَيْمَسْسِينِيْ بَشَرَ
وَلَهُ أَكْبَيْيَا ۝
قَالَ كَذَلِكِ ۖ قَالَ رَبِّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيْئَ ۖ وَ
لِنَجْعَلَهُ أَيْةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مَنَّا ۖ وَكَانَ أَمْرًا
مَفْضِيًّا ۝
فَحَمَلَتْهُ فَأَتَسْهَدَتْ بِهِ مَحَاجَنَاقْصِيًّا ۝
فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جَنْدِ التَّخْلَةِ ۖ قَاتَلَ
لِلَّهِيَّتِنِيْ مِثْ قَبَلَ هَذَا ۚ وَ كُنْتُ تَشِيًّا
مَنْسِيًّا ۝
فَنَادَهَا مِنْ تَغْرِيْتَهَا أَلَا تَغْرِيْنِيْ قَذْ جَعَلَ
رَبِّكِتْ تَخْلِكِتْ سَرِيَّا ۝

وَمُرْسِيَ لِتَلِيكَ بِجَنْدِ التَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيَّكِ
رُطْبَاجِنِيًّا ۝
فَكُنْيِنَ وَأَشْرِيَ وَقَرِيُّ عَيْنِيْ ۖ فَإِنَّمَا تَرِيْنَ

האדם אמריו: הנני נדרתי לרחמן צום, ולא דבר היום אל איש.

28 ובהגעה אותו לעמה, כשהוא רוכב, אמרו: هو מרים! מעשה מגונה אכן עשית.

29 הוי אחות אהרון! לא היה אביך איש רשות, ולא הייתה אמך אשת רשות.

30 וכאשר רמזה אליו, אמרו: כיצד נדבר עם מי שהיה תינוק בעריסה?

31 אמר: הנני עבד אלוהים, נתן לי את הספר, ושם אותי לביא.

32 ועשנו מבורך בכל מקום אשר אהיה, וציווינו על התפילה ועל הצדקה כל עוד אני בחיים.

33 וציווינו בלבד את אמי, ולא עשנו ערי וחו'ר צון.

34 והשלום עלי ביום שנולדתי ובימים שאמות ובימים שאקומו לתחיה.

35 זה יושע בן מרים, דבר האמת אשר בו נחalker.
(פרשת מרים 19: 28-35)

82 זכו, כי כאשר כרת אלוהים עמום את הברית

על-ידי הנביאים, שעל פיה ניתנו להם הספר והחכמה, הותנה כי אם לאחר מכן יבוא אליהם שליח לאשר את מה שקיבלו, עליהם להאמין בו ולעוור לו, נשאלתם: "המשארים ומקבלים אותם עליהם התcheinות זו?" עניתם "מאשרים אנו". ואז אמרנו להם: "היעדו על כך, ואני אתכם כן העדים".

8 זכור כי על פי תנאי הברית עם הנביאים, היטלנו עליו, הנביה, ועל נוח ועל אברהם ועל משה ועל ישוע בן

מן הבשר אחד, נפער לי עזץך
ילזרחמן כוונא לך אקי' מאיז' מאיז' ۸
נא'ת' ב' ב' כו' מה' תחול'ה, قالوا ימ' ז' ۹
לקד' ג'ת' ש'ת' פ' ۱۰
יא'ת' ה'ן מ' ק'ן א' נ' א' מ' א' ۱۱
ק' נ' א' ש' א' ב' ۱۲
נא' ש' א' ר' ۱۳
قالوا ק' נ' ۱۴
في المهم صيبياً ۱۵
قال ر' عبده الله انسى الكتب وجعلني
ن'ي' ۱۶
وجعلني مبركاً اين ما كنت ماؤه صيبي
يارسلوة والرخوة ما دمت حيائ ۱۷
وبراً باليهود ۱۸ ولهم يجعلني جباراً شقيقاً
والسلام على يوم ولدك يوم أمومك ويوم
ابعث حيئاً
ذلك عيسى ابن مريم، قول الحق الذي فيني
يمكتون ۱۹

מרימ: ۱۷ - ۲۵

ولذا أخذ الله ميشاق النبئين لما
اتيتكم من يكيب وحكمه ثم جاءكم
رسول مصطفى لما معكم لشومتن به
ولتتصرون، قال آقرزنه وأخذته على
ذرخمه راضري، قالوا آقرزنا، قال
فأشهدوا وأنا محكم من الشهيدين ۲۰
آل عمران: ۸۲
ولذا أخذناكم من النبئين ميشاقهم ومنتكم

מִنْ تُورَّجْ دَابِرْ هَيْمَ وَمُوسَى وَعَيْسَى ابْنِ مَزِيمَ
מריים להזכיר על התנאי החשוב שבברית.
(פרשת בעלי הברית 8:33)

الاحزاب : ٨

5.

מוחמד נביא האיסלאם

הنبي א נולד בחודש אוגוסט לשנת 570 לספריה הכללית בעיר מכה. ניתן לו השם "מוחמד" שפירושו ה" מהולל".

במלואות לו שלושים שנה גברה בו אהבת האלים. בסaldo מריבוי האלים וمتוכנותיהם החליליות של אנשי מקומו, בחר להתבודד במערה במרחק מה מעירו והתמסר להרהוריו הוא כהה להtagglות הראשונה בהיותו בן ארבעים שנה. סיפור התגלות זו מצוי בפסוקים הראשונים של הקוראן (2: 96-6). הנביא נצווה לפרסם שמו של האל האחד, יוצר האדם וזרע אהבת האלים ואחותו האדם.

הنبي א נتبשר בדבר האלים יופץ בכתב (באמצעות העט).
פסוקי התגלות אלה מהווים את פסגתו של הקוראן.

---

46 הנביא, הנה אנחנו שלחנו אותך להיות עד ומברך
ומזהיר.

47 קורא לאלים, ברצונו, ועשינוך לאור מאיר.

48 אכן, בשך את המאמינים כי להם מאלים חסד
רב.

(פרשת בעלי הברית 48: 46-46)

يَا إِيَّاهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَا شَأْهَدَةً
مُبَشِّرًا وَتَذَكِيرًا
وَدَاعِيًّا إِلَى الْتَّوْبَةِ ذَنْبِهِ وَسَرَاجًا مُنِيرًا
وَبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ يَانَ لَهُمْ مَنْ أَنْتُ
فَضْلًا كَبِيرًا

الاحזב : ٤٦ - ٤

159 אמרו: هو בני האדם, הנה שליח האלים אליהם יחד. אליהם אשר לו מלכות השמים והארץ או אלוה על פניו, מחיה ומماتית. האמינו, אפוא, באלים ובבדורי, ולכו אחריו למען תלכו באורה מישרים.

(פרשת המחיצה 159: 7)

قُلْ يَا إِيَّاهَا النَّبِيُّ رَبِّنِي رَسُولُ اللَّهِ لِيَكُمْ
جَمِيعًا إِلَّا ذَيْلُكُمْ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
لَرَبِّهِ لَا هُوَ يُنْهَى وَيُمْنَى فَإِمْنَأْيَا بِاللَّهِ
رَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأَعْزَى الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
كَلِمَتِهِ وَاتَّبَعَهُ لَعَلَّكُمْ تَهَذَّبُونَ

الاعرات : ١٥٩

29 ולא שלחונך כי אם לאנשות כולה, מבשר
ומזהיר, ואולם מרבית האנשים דלי דעת.

(פרשת שְׁבָא 29: 34)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ لَا حَافَّةً لِتَنْتَابِسْ بَشِيرًا وَ
تَذَكِيرًا وَلِكُنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

سبا : ٢٩

- 4 ואכן לך שכר אשר לא יפסיק.
 5 אתה בעל תוכנות ג寥ות.
 (פרשת 4:5-4)

41 לא יהיה מוחמד אביך איש אנשיכם, ואולם שליח אלהים וחותם הנביאים הוא, ואלהים הכל יודע.

22 כבר הייתה לכם בשילוח אלהים דוגמה יפה, לכל אשר תלה תקוותו באלהים ובכום الآخرון והרבה להזכיר את שם אלהים.

57 הנה אלהים ומלאכיו מברכים את הנביא, هو המאמינים, התרפללו לשלומו והיו מסוריהם לו.

(פרשת בעלי הברית ; 57 ; 22 ; 41 : 33)

30 מוחמד הוא שליח אלהים, ואלה אשר אותו קשים נגד הכהנים, אך רחמנם בנים לבין עצם, תראה אותן כורעים ומשתחווים מבקשים חסד מאלהים ורצו: סימנים על פניהם מרתקי הסגידה. זה משלם בתורה ומשלםanganliion כזרע אשר הוציא גבעולו והתחזק והתקשה והתיישר על קנהו להנאת הזורעים, והרגנת הכהנים. אלהים הבטיח לאלה מהם אשר האמינו ואת הטוב עשו כפירה ושכר רב.

(פרשת הכיבוש 30 : 48)

**وَرَأَتِكَ لَكَ لَاجِرًا غَيْرَ مَفْنُونٍ
وَلَا تَكَعَّلْ خُلُقَ عَظِيمٍ**

الفتنه : ٤-٥

**مَا كَانَ مُحَمَّدًا أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِجَالِكُمْ وَلَكُنْ
رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّنَ وَكَانَ اللَّهُ
يُكْلِ شَيْءٍ عَلَيْهِمْ**

الاحزاب : ٤١

**لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أَسْوَأُ
حَسَنَةً إِذْنَ كَانَ يَزْجُو اللَّهَ وَأَلَيْهِمْ
الْأُخْرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا**

الاحزاب : ٤٢

**إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى الشَّيْءِ إِنَّ
الَّذِينَ آمَنُوا صَنَوُا عَلَيْهِ وَسَلَّمُوا وَتَسْلِيمًا**

الاحزاب : ٤٧

**مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشَدُّ
عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْتِهِمْ تَرْسِمُهُمْ رُكْعًا
سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلَاتِ اللَّهِ وَرُضُوانًا
يُسِيمُهُمْ فِي دُجُونٍ هُمْ قَنْ أَكْرَبُ السُّجُودِ
ذَلِكَ مَشْدُومُهُ فِي التَّوْرَةِ وَمَشْدُومُهُ
الْأَذْجِينِ شَكَرَ زَعِيجَ أَخْرَجَ شَطَاةً فَازَّةً
فَأَشْتَهَلَظَنَا شَتَوِيَ عَلَى سُوقِهِ يُعْجِبُ
الرُّزَّاعَ لِيَغْنِيَهُ يَوْمَ الْكُفَّارِ وَعَدَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِيخَتِ مِنْهُمْ
مَخْفِرَةً وَآجَرًا عَظِيمًا**

الفتح : ٣٠

32 אמרו: אם אהובים אתם את אלוהים לכוי אחרי
אהב אתכם ויסלח לחטאיכם כי הוא סלח ורחמן.

33 אמרו: צייתו לאלוהים ולשליחו, אך אם יפנו
עורף הנה לא יאהב אלוהים את הכהופרים.

(פרשת בין עמרם 33: 32-33)

68 השליח! מסור את הורד אליו מרבונך, כי
אם לא כן תעשה, הנה לא מסדרת את אשר שלח. אלוהים יגנו
עליך מפני האנשים. וכן לא ינחה אלוהים את אלה
הכהופרים.

(פרשת השולחן 5: 68)

قُلْ إِنْ كُثُرْتُمْ تُعْبُدُونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي
يُعْبِدُكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
عَفُوٌ رَّحِيمٌ ○

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ، فَإِنْ تَوَلَّوْا
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكُفَّارِينَ ○

آل عمرן : ٣٢-٣٣

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزَلَ رَأْيَكَ مِنْ
رِّسْلِكَ وَلَا نَهَا لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسْلَتَهُ،
وَإِنَّ اللَّهَ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكُفَّارِينَ ○

الבאודה : ٦٨

6.

עבודת אלוהים

התפילה היא העמוד השני מבין חמישת עמודי האיסלאם, הראשון שבהם הוא האמונה באחדות האל.

התפילה היא האמצעי החזק ביותר ביצירת חיוקי הקשר עם הבורא והדבקות בו.. התפילה הינה תופעה דינמית. האלוהים מקשיב ועונה לקוראיו.

התפילה בעניין האיסלאם היא השתפות נפש ישירה ובולטת מוגבלת של המתפלל לפני הוז המלכות האלוהית, תוך ביטחון בחסדו וכוחו של "אללה".

בעת תפילה אין כל צורך במתווך בין האדם ובוראו.

⁶ והם לא צו כיו אם לעבוד את אלוהים תמים עמו על דרך "החניפים", ולקיים את התפילה ולתת את ה"זאת", וזאת היא הדת הנכונה.

وَمَا أَمْرُوا لِلَّهِ بِإِيمَانِهِ وَاللَّهُ مُخْلِصٌ لَهُ
الَّذِينَ هُنَفَاءٌ وَيُقْرِبُونَ الصَّلَاةَ وَ
يُؤْتُونَ الرَّزْكَوَةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيمَةِ^٦

البيتنة :

وَمَا حَلَّقْتُ الْجِنَّةَ وَالْأَنْسَ إِلَّا لِيَعْمَدُوْنِ^٧
الذرית :

أَقْبَلَ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ السَّفَرِ إِلَى عَسْقِيَ الْيَلِ
وَ قُرَآنَ الْفَجَرِ إِنَّ قُرَآنَ الْفَجَرِ كَانَ
مَشْهُودًا^٨

وَمِنَ الْيَلِ فَتَمَحَّذَ بِهِ تَأْفِلَةً لَكَ ۝ عَسَى
أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَمْحُوذًا^٩
بنتي اسرائييل :

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَاةِ وَالصَّلَاةُ الْوُشْطِيَّةُ
وَ قُوْمُوا إِلَيْكُمْ قَنْتِيَّنَ^{١٠}

البقرة : ٢٣٩

57 לא ברأتي את הגין ואת בני האדם כי אם למען יעבדוני.

(פרשת הקוזמת 57: 51)

79 קיימים תפילה משקיעת השם ועד לחשכת הלילה וקרוא את הקוראן עס שחר. אכן קריאת הקוראן עם שחר רצוייה בעניין אלוהים.

80 ושකוד על קרייאתו בתפילת הלילה, תפילת זכות היא לך, אולי? קיימים אלוהים במקומות רבים.

(פרשת בני ישראל מטעה הלילה 17: 79-80)

239 שמרו את התפילה ואת תפילת התווך, ועמדו כנוועים לפני אלוהים.

7.

הצום

הקוראן הקדוש קובע שיש לצום בחודש رمضان, שהוא חודש ירחוי, מעמוד השחר עד שקיעת החמה.

זו היא שיטת חינוך המביאה לעשרות צדק ומקילה על מבקש האלוהים להגיע למורים הרוחניים. האדם השroi בصوم משיג ברוחו את מותנות האל, והصوم מסייע לאדם להשתמש בהן לטובה.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آتُوكُمْ كُتُبَ عَلَيْكُمُ الْحِسَابُ
كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَفَقَّهُونَ

184. הוי המאמינים! צויתם בכתביהם על הצום
כasher צו מי שלפניכם למען תשמרו.

185. ימים כמנינים - אך מי בהם חוליה או בדרך מסעו -
מספר ימים אחרים.ומי שיוכלו לו - אך בעינויים -
פדיונים האכל עני. ועשה הטוב מרצונו, ייטב לו. וטוב לכם
אשר תצומו אם יודעים אתם.

(פרשת הפרה 184-185: 2:184)

أَيَّا مَا مَعْدُودٌ ذَٰلِكُمْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا
أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعَدَّهُ مِنْ أَيَّا وَأَخْرَى وَعَلَى
الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدِيَّةً طَعَامٌ وَسَكِينٌ
فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنَّ
تَضُمُّوا حَيْثُ لَكُمْ مَنْ تَخَلَّمُونَ

البقرة : ١٨٤-١٨٥

8.

מס הַזָּכֹות - מִתְן צְדָקָה

מטרת תרומות הרכוש האישית המוטלת על פי הקוראן נסמכת על פי עצם השם : "זָכָאת". מילה זו פרושה : "מטהר ומגדיל". על ידי ניכוי חלק מכל רכוש פרטיו, מיטהר הנותר לאלה הזכאים ליהנות ממנו. ועל ידי הקצאת הרווחים לשירות הציבור מטפחים את טובתו. "זָכָאת" הינה העמוד השלישי של האיסלאם והוא משקפת את החשיבות אשר האיסלאם מיחס לאחריותו של היחיד לעמינו.

44 וערכו תפילה ותנו את מס "הזאת" וכרכעו עם
הכוראים.

(פרשת הפרה 2:44)

**وَأَقْيَمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوَّلِّ الزَّكُوֹةَ وَ
أَذْكَحُوهَا مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝**

البقرة : ٤٤

39 ותן לקרוב את חלקו, ולענין ולעובר אורה. זה טוב יותר לאלה המבקשים את חסדו של אלוהים וهم המצליכים.

(פרשת הרומים 30:39)

**فَأَتَتْ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ وَالْمُسْكِنِينَ وَأَبْنَ
السَّيِّئِيلِ ۚ ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلْذِينَ يُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ ۖ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝**

التروم : ٣٩

20 ובהונם חלק לבקשת חסד, ולזה שאינו יכול
לבקש.

(פרשת המזורות 20:51)

**وَفِي آمَوَالِهِمْ حَقٌّ لِلسَّائِلِ وَالْمُخْرُوفِ ۝
الذرית : ٢٠**

25 ואשר בהונם חלק קבוע.

**وَالَّذِينَ يَنْهَا آمَوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْوَمٌ ۝
لِلسَّائِلِ وَالْمُخْرُوفِ ۝**

المعارج : ٢٦-٢٥

(פרשת המעלות 25:26-27)

60 אכן הצדיקות לעניים ולאבויונים ולמושקדים עליהם, ולאלה אשר נקשרו לבוטהיהם (לאיסלאם), ולפודות שבויים, ולהיבטים חוב, ולדרך אלוהים, ולעובר אורה. זאת היא מצווה מאת אלוהים. ואלהם יודע וחכם.

(פרשת התשובה 60:9)

**إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِنِينَ وَ
الْعَمِيلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَؤْمَنُونَ قُلُوبُهُمْ مَدْفَنَةٌ
الرِّتَاقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَيِّئِيلِ اللَّهِ ۚ وَ
أَبْنَى السَّيِّئِيلِ ۚ فَرِيَضَةٌ وَنَنِ اللَّهُ وَاللَّهُ
عَلَيْهِ حَكِيمٌ ۝**

التوبة : ٦٠

255 הוי המאמינים, פזרו ממה שחילקנו לכם, בטרם יבואו יום לא פדיון בו ולא רועות ולא תחינה, והכופרים הם המריעים.
(בקשת רחמים)

يَا إِيَّاهَا الَّذِينَ أَمْنَوْا آتَيْنَاهُمْ مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَنِي يَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ فِيهِ وَلَا حُلَّةً وَلَا شَقَاعَةً وَالْكُفَّارُ هُمُ الظَّالِمُونَ ○

البقرة : ٢٥٥

مَثُلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَيِّئِ الْأَيْمَانِ كَمَثُلَ حَبَّةٍ أَتَيْتَهُ سَبْعَ سَنَاءِ الْأَيْمَانِ فِي كُلِّ سَنَبْلَةٍ مَا شَاءَ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْوِفُ لِمَنِ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِمْ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَيِّئِ الْأَيْمَانِ اللَّوْلَوْلَهُ لَا يُتَبِّعُونَ مَا آتَنَفْقُوا مِنْهُمْ وَلَا أَدْعَى لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عَنْ دَرَبِهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرُنُونَ ○

البقرة : ٢٦٣ - ٢٦٢

مَثُلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ أَبْتَغِيَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَشْبِيَتِهَا مِنْ آنفِسِهِمْ كَمَثُلَ جَنَّةٍ يَرَبُّوُنَّ أَصَابَهَا وَإِلَّا فَاتَّ أَكْلَهَا ضُعَفَيْنِ فَإِنَّ لَمْ يُؤْبَهَا وَإِلَّا فَطَلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ○

البقرة : ٢٦٦

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِأَلْيَلٍ وَالنَّهَادِ سِرًا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عَنْ دَرَبِهِمْ وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْرُنُونَ ○

البقرة : ٢٧٥

262 משל המפוזרים את הונם למען אלוהים כמשל הגערין אשר הניב שבע שבולים ובכל שיבולת מהה גרעינים, ואלוהים מכפיל לשאר חוץ ואלוהים שופע טוב וידוע כל.

263 המפוזרים את הונם למען אלוהים ואינם ממלאים אחריו פזירים להוכחה ולפגועו, שקרים שמור אצל ריבונם, לאפחד עליהם, והמה לא ייעצמו.

266 ומثل המפוזרים הונם להפיק רצון אלוהים ולכונו נפשותיהם, כמשל גנה עלי רמה אשר בא עליה מטר סוחף, ואת פריה נתנה כפליים — ואם לא יבוא עליה מטר דיה בטול, ואת אשר תעשו אלוהים רואה.

275 המפוזרים את הונם בלילה וביום, בשחר ובגלו, שcarsו שמור להם אצל ריבונם — ולא עליהם החחד והקמה לא ייעצמו.

(פרשת הפרה ר' 255-262, 263, 266, 275)

הנה אתם נקראים לתרום מכיספכם בדרכם 39 אלוהים ויש בהם המרפא ידו, אכן זה המקפץ ידו מקפצת לנפשו. אלהים הוא העשיר ואתם העניים. ואם תפנו ערך נגיא במקומכם אנשים זולתכם והם לא יהיו כמוכם.

(פרשת מוחמד 39: 47)

آهَانُتُمْ هَؤُلَاءِ تُذَعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فِي سَوْيَلِي
إِنَّمَا فَوْسِكُمْ مَنْ يَبْخَلُ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا
يَبْخَلُ عَنْ تَقْيِيمِ دُوَالِهِ الْعَقِيْدَةِ وَأَنْتُمْ
الْفُقَرَاءُ وَلَمْ يَتَوَلَّنَا يَسْتَبِدُّ فَوْمًا
غَيْرَكُمْ شَمَّ لَا يَكُونُونَا أَمْشَأَكُمْ ○

محمد: ٣٩

9.

עקרונות בסיסיים של המערכת הכלכלית

הכלכלית הבסיסית של האיסלאם היא שהבעלויות המוחלטות של הכל היא לאלהיים בלבד.

בגלוות משפטית של הייחז'ן, קלומר, זכות החזקה והשימוש וההעbara, מוכרת ומובטחת על ידי האיסלאם, אולם כל בעלות כפופה לחובה המוסרית שככל שכבות החברה זכויות להלך בכל הרכוש.

חלוקת מוחבה זו מנוסח בΖΗΡה משפטית ומובטח על ידי סנקציות מתאיימות, אולם עיקר החובה מובטח על ידי מאמצ' וולונטרי (חלוצי), הבא להעניק לכל את הטבות הרוחניות והמוסירות.

117 וכשה אמרנו למלכיים: "השתחו לאדם, אכן
השתחו, פרט לאבליס" שסירב.
118 ואז אמרנו: הוּא אָדָם, הַנֶּה זֶה אוֹיֵב לְךָ וְלְאֲשֶׁרָךְ,
אל יוֹצִיאָכָם, אָפָא, מִן הַעֲדָן פָּוּ תְהִי אָמָלָל.
119 וּמוֹבָטָח לְךָ שֶׁלָּא תְּרֻבֵּב בָוּ וְלֹא תְּהַלֵּךְ עָרוֹם.
120 וְלֹא תִּצְמָא בָוּ וְלֹא תִּכְּפֵן הַחֲמָה.

(פרשת ט"א-ה"א (20: 117-120)

18 ולא תأكلו איש את רכוש רעהו בשׂוא ולא
תגישיוהו לפנֵי השׁופטים למען תאכלו מרכושם של הבורים
ברעול ואחרם גנחתם

(פרק ה' ב')

وَلَا تَأْكُلُوهُ أَمْوَالَكُمْ بِئْتَكُمْ يَا أَبْنَاءَ طَلِيلٍ وَ
تَشْدُدُ لُؤْلِئِكَارَى الْحُكَمَامِ لِتَأْكُلُوهُ فَرِيقًا مِنْ
أَمْوَالِ النَّاسِ يَا لَدُشِيمَ وَأَنْتُمْ تَفْلِمُونَ ٥

يَا يَهُمَا إِنَّمَا أَمْنَوْا لَا تَأْخُلُوا أَمْوَالَكُمْ 30 המאמינים: אל תגלוו איש את רכוש רעהו בשורא,
أَمْ لَا يَهُو بِهِمْ مُسْهَبٌ إِنَّمَا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً نَفْعًا لِنَفْعِكُمْ، فِي إِلَهِيْمُ رَحْمَةٌ عَلَيْكُمْ.

(פרשת הנשים 30: 4)

عَنْ شَرَابٍ مُثْكِنٍ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ،
إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

النساء : ٣٠

איסור הריבית

המליה לריבית בקוראן היא "ריבא". ה"ריבא" אסורה משום שהוא נוטה להפנות את העושר לידיו של חוג קטן ומצוצם. בכל מקרה של הלואה הנושאת ריבית, המלווה מנצח למעשה את מצוקתו של הלואה ומouteשר ממנו.

---

276 הנושאים ריבית לא יקומו לתחיה אלא כולם האיש אשר המיטו(¹) השטן מ מגע. זאת עקב כי אמרו: "יחי די הscrhor כדין הריבית". ואלו הימים התיר את הסחר, ואת הריבית אסור.ומי שאותה ריבותינו הגעתהו וחדל, הנה לרשותו את אשר לקח לפני כן, וישפטנו אלהים. ואלה אשר יחוירו לנשוך, הם בני גנום המה, בו ישכנו לעד. אלהים הכל יכול הוא.

277 אלוהים שם לא(²) את הריבית, ורבה הון בעלי צדקה, ואין אלהים אוּהָב כל כופר נפשו.

278 אכן המאמינים והעוושים היישר וערכיהם תפילה, ונוגנים לצדקה, שכרים עם ריבונם, ולא עליהם הפחד, והמה לא יעיצבו.

279 הוא המאמינים, ייראו את אלהים וזנחו את הנוטר מן הריבית, אם מאמינים אתם.

280 ואם לא תעשו כן, הנה שמעו כי מלכמיה היא בכם מלאוהים ומשליך, ואם תשיבו הנה ראשית הונכם תהיה לכם: לא תעשקו ולא תעשקו.

— וואת

(1) המיטו: מלשון מوطט — הכספי —

לעומת המיטו:
(2) שם לאל: שלל — בטל

آلذين يأكلون الرِّبْوَا كَمَا يَقْتُلُونَ إِلَهًا
كَمَا يَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَتَحَبَّطُهُ الشَّيْطَنُ وَنَ
الْمَسِينَ، ذلِكَ بِإِنَّهُمْ قَاتُلُوا لِتَمَّا أَبَيَّهُ
مِثْلُ الرِّبْوَا وَأَحَلَ اللَّهُ أَبَيَّهُ وَحَرَمَ
الرِّبْوَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةً مِنْ رَبِّهِ
فَأَنْتَهُ فَلَمَّا مَاتَ سَلَفَ، وَأَمْرَأَةٌ إِلَى الْمُؤْمِنِ
مَنْ عَادَةً فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَلِدُونَ[○]

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبْوَا وَيُبَيِّنُ الصَّدَقَاتِ، وَاللَّهُ
لَا يَجِدُ كُلَّ كَنَارٍ أَشَيمٍ[○]

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَآفَاقُوا
الصَّلُوةَ وَأَتَوْ الرَّحْوَةَ لَهُمْ أَجْرٌ هُمْ عِنْدَ
رَبِّيهِمْ، وَلَا خُوفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ[○]

يَا يُهَمَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوْا مَا
بَقِيَ مِنَ الرِّبْوَا إِنَّ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ[○]

فَإِنَّ لَهُمْ تَفْعِلُوا فَأَذْنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ، وَإِنْ تُبْتَعِمُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ
آفَمَا إِلَكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ[○]

وَإِنْ كَانَ ذُؤْمَسَرَةٌ فَنَظِرْكُهُ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَ
أَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ[○]

281   וְאַתֶּקُוּ יَوֹםًا תُרْجَعُونَ فِيْوَالִّ إِنَّهُمْ
      עַד אֲשֶׁר יָرַחֲבֵל וְכִי תַעֲשׂו צְדָקָה טוֹב לִכְמָן לוֹ יִדְעֻתֶּם.

تُؤْفِيْ كُلُّ نَفِسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ^۵
البقرة: ۲۷۶ - ۲۸۲

282   וַיַּרְא יוֹם בּוֹ תִשׁוּבוּ בּוֹ אֶל אֱלֹהִים, אֲז תִגְמַל
      כָל נֶפֶשׁ כְּפָאֶלה וְלֹא יָרַע לָהּם.

(פרשת הפרה 2:276-282)

העליה לרגל למפה

הקוראן ממליץ לכל מוסלמי לעלות לרגל "למפה" פעם אחת בחיוו, אם ידו משגת ואם הנסיעה בטוחה. במרכז העליה לרגל עומדת "הכעה" שהיא על פי "הקוראן" הבית הראשון שנבנה לעבדות האלוהים.

מטרת העליה לרגל היא לטעת לב המוסלמים הרגשת אהווה בין העמים, ועל ידי מיilo טקסטים מסוימים להטביע בהכרתם שהאל הוא מרכז חייהם.

26 הנה אלה הכהרים ומתחעים אחרים מודרך אלוהים ומהסגד הקדוש, המיעוד לכל בני האדם, הם השווים והן עברו הדרך; ואלה המבקשים לחלו בפשע אלו נטעים עונש מכאייב.

27 זוכרו, כאשר קבענו לאברהם את מקום הבית ואמרנו: אל תשתר עמי דבר, וטהר את ביתך למקבים אותו, ולעומדים בו, ולכורים במלשתחוותם.

28 וקרא לאנשים לעלות לחג, יבואו אליך רגלים ועל כל גמל רזה שוקים, יבואו מכל דרך רחוכה.

29 למען יזכו בתועלה, ויזקרו את שם אלוהים בימים ידועים על בהימת המקנה אשר העניק להם. אכן, אכלו, איפוא, מבשרה ותנו לרעב ולא מלול.

30 ולאחר מכן יתהרו גופם, ויספרו שערם, וימלאו את נדריהם, ויקיפו את הבית העתיק.
(פרשת החג' 22: 26-30)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصْدُونَ عَنْ سَبِيلِ
 اللَّهِ وَالْمَسِيحَ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ
 لِلثَّالِثِينَ سَوَاءٌ لَّمَا كَفَرُوا فِيهِ وَالْبَأْسُ وَمَنْ
 يُرِيدُ فِيهِ بِالْحَاجَةِ بِظُلْمٍ ثُذْفُهُ مِنْ
 عَذَابِ أَلِيمِهِ
 وَإِذَا بَوَأْنَا كَلَابِرًا هِينَةً تَحْكَمَ الْبَيْتَ
 آنَّ لَا شُرِيكَ لِيٖ شَيْئًا وَ طَهَرَ بَيْتِي
 لِلطَّاهِرِيَّفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَ الرُّكَّمَ
 السُّجُودُ
 وَأَذْنَنَ فِي النَّاسِ بِالْحَجَّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَ
 عَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ نَجَّ
 عَوِيقٍ^٦
 لِيُشَمَّدُوا مَتَّافِعَهُمْ يَذْكُرُوا اسْمَهُ
 اللَّهِ فِي آيَاتِهِ مَغْلُولُهُمْ عَلَى مَارَدَتِهِمْ وَمَنْ
 بِهِيَّمَةَ الْأَنْتَامِ فَكُلُّوا مِنْهَا وَأَطْعُمُوا
 الْبَانِسَ الْفَقِيرَ
 ثُمَّ لِيُقْضِنُوا تَقْشِمُهُ وَلِيُؤْفِنُوا نَذْوَهُمْ
 وَلِيَطْوَّنُوا إِلَيْهِ الْبَيْتِ الْعَتِيقِ^٧

الحج : ٢٦-٣٠

98 בו אותות ברורים, מקום אברהם, וכל הבא אליו מוגן. וכל המוצא את דרכו באדם חייב לעלות בבית, חובה היא עליו כלפי אלהים. ואשר לכופרים, עליהם לזכור, שאין אלהים זוקק לבני אדם.

(פרשת בית עמרם 98:3)

198 ומועד העליה לרגל בחודשים ידועים, והגוזר אותה בכם על נפשו: ישמר מאשה ומשען, וממוריבה, בעת העליה לרגל, וכל הטוב אשר תעשו לאלהים יודע. וצדקה היכינו לכם. אך הטובה בצדקה יראת אלוהים, ויראוני בני היבנה!

(פרשת הפרה 198:2)

**فَيُهْوَ أَيْتُ بِيَسِنْتُ مَقَامَ رَبِّهِيمَةَ وَمَنْ
كَحَلَّهُ كَانَ أَمِنًا، وَيُلْهُ عَلَى النَّاسِ حَجَّ
الْبَيْتِ مَنْ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، وَمَنْ
كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنِ الْعَلَمِينَ**

آل عمران : ٩٨

**أَلْحَجُ أَشْهُرَ مَعْلُومَتَ، فَمَنْ فَرَضَ فِيهِتَ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقٌ وَلَا جَدَارٌ فِي
الْمَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ
اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَوَّا خَيْرَ الرَّادِ
الشَّقْوَى وَاتَّقُونَ يَأْوِي الْمَكَبَابِ**

البقرة : ١٩٨

12. הפעת האמונה

במסורת בשורתו של "אללה" יש לשים לב כל גורם היכול להשפיע על יחסו של כל אדם אשר היא נמסרת לו. יש לזכור שהמטרה היא שהאדם יעריך ויעננה לקריאת האלוהית. עיקרנו זה מודגש היטב בהוראות שניתנו למשה ואהרן בדבר הדרך שבה היה עליהם לפנות לפראה ולהזהירו.

... 34ומי היטיב בדבריו מזה אשר קרא בדרך אלוהים,
עשה את הישר, ואמר: הני מן המוסרים."

... 35 ולא ישתו הטובה והרעעה, גמול, אפוא, (על הרע)
בטוב, והנה זה אשר בינה ובינו איבנה, כאילו בן ברית וידיד
נפש הוא.

... 36 ולא ישיגו מידיה זאת כי אם הסובלים, ולא
ישגנה כי אם בר מזל גדול.
(פרשת חא-מים; הסגידה 36 – 41: 34)

... 126 קרא אל דרך ריבונך בחכמה, ובזורה עדינה,
ותוווח אתם בדרך הטובה יותר, כי אלוהים הוא הידוע
את אשר תעה מדרכו, והוא הידוע מי הם המודרכים.

... 127 ובעת תגמול לאחרים, גמול להם באותה מידת
שפנו בהם, ואם תאריכו להם רוחכם הנה מה טוב גורלם
של מאיריכי הרוח.

... 128 הארץ רוחך! אכן לא תשיג ארוך רוח כי אם
בעזרת אלוהים, ועל תיעצב עליהם ועל ת策ער על אשר
הם זוממים.

... 129 כי הנה אלוהים עם היראים אותו, ועם עושי
הטוב.

(פרשת הדבורה 129 – 126: 16)

وَمَنْ أَخْسِنَ قُولًا مَمَنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ رَبِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ○
وَكَلَّ تَشْتُوَى الْمَسْنَةُ وَلَا السَّيَّةُ . رَأَدْنَةٌ
إِلَيْتِي هِيَ أَخْسِنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَ
بَيْنَتَهُ عَدَاوَةٌ كَانَهُ وَلِيُّ حَوْيِّمٌ ○
وَمَا يَلْقَهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا
يُلْقَهَا إِلَّا ذُو حَظٍ عَظِيْمٌ ○
حَمَّ التَّجْدِيدَ ٣٤ - ٣٦

أَذْعُ رَأْيَ سَيِّئِلَ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَ
الْمَؤْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَادَ لَهُمْ بِالْتِيْنِ هِيَ
أَخْسِنُ مَا رَأَى رَبَّكَ هُوَ آعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ
عَنْ سَيِّئِلِهِ وَهُوَ آعْلَمُ بِالْمُهَمَّدِينَ ○
وَرَأَنَ عَلَى قَبْتِمُ فَعَلِقُبُوا بِمِثْلِ مَا عُوْقِبُتُمْ
بِهِ وَلَيْسَ صَبَرَتْ مَلَهُو حَيْرَ لِلصَّابِرِينَ ○
وَاصْبِرْ وَمَا صَبَرَكَ إِلَّا بِإِيمَانِهِ وَلَا تَخَنَّ
عَلَيْهِمْ؛ وَلَا تَكُ في ضَيْقٍ وَمَا يَمْكُرُونَ ○
إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْأَذِينَ اتَّقُوا وَالْأَذِينَ حُمْ
مُحَسِّنُونَ ○

6 וכי יבקש אחד מעובדי האלילים את חסותוך –
תַּנְהֵלָו – עד אשר ישמעו את דברי אלוהים. ואחריו כן
הביאו למקומו הבתו, זאת יען כי עם חסרי דעתם הם.
(פרשת התשובה 6:9)

وَلَمَّا نَأْتَهُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَأَ رَكَبٌ
فَأَيْرَزَهُ حَتَّى يَشْكُمَ حَلْمَ اللَّهُ شُمَّ أَبْلَغَهُ
مَأْمَنَةً، ذَلِكَ بِإِنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ
التبية: ٦

18 ואלה אשר הרחיקו עצמם מעבודת האלילים,
ושבו לאלהים, להם הבשורה הטובה. בשן, אפוא, את
עובדיך.

19 השומעים לך ווהולכים אחרי הטוב שבו, מהה
אשר הנחם אלהים, ומה אנשי הבינה.
(פרשת המנוחות 19 – 18:39)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَن يَعْبُدُوهَا
وَأَتَتْ بُوَالَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى، فَبَشِّرْتَ عَبْدَهُ
الَّذِينَ يَسْتَحْمُونَ الْقَوْلَ فَيَتَمَمُونَ آخِسَّةً
أُولَئِكَ الَّذِينَ هَذِهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ
أُولُو الْأَنْبَابِ
○

الزمर: ١٨-١٩ .

13. מוסר וattiKAH

הקוראן מלמד שיש לקבל את החיים ולא לדוחות אותם או להתרחק מהם. נזירות וסגנות אינן מותרות על פי האיסלאם. הכלל העיקרי של החיים הוא בניהול חיי צדק ויושר ובשימוש נכון ומאוזן בתכונות האדם ובמוניות האל.

בתוך מסגרת כללית זו קובע הקוראן הוראות מפורטות בדבר טיפוח ערכים מוסריים ורוחניים.

המטרה היא פיתוח מיטיב ומתואם של כל תכונות האדם.

11 אכן המאמינים אוהבים הם, השליםו, אפוא, בין
אהיכם ויראו אלוהים לעמך תרוממו.

12 هو المאמינים: אל ילמדו אנשים לאנשים אחרים,
כי אولي טובים הם מהם, ולא נשים לנשים אחרים, כי אלי
טובות הן מהן. ואל תוציאו דבר איש על רעהו, ולא תכו
איש את רעהו בשם גנאי, מה רע הוא שם הגנאי אחרי
האמונה, וכל אשר לא ישבו בתשובה הנה הינה הטעויים.

13 هو המאמינים: אל תרבו לחשוד, אכן כל שמי^ץ
חד אשקה הוא. ואל תרגלו ואל תדברו בסתר איש אל
רעשו, הייטב בעיניו איש מכם לאכול את ברש אחיו המות'
הוא תמאزو זאת. ויראו את אלוהים כי הוא מקבל שבים,
ורחום.

(פרשת החדורים 13:11-13)

37 ועבדו את אלוהים ואל תשתפו עמו דבר. והייתבו
עם ההרים והקרובים והיתומים והעניים והשכנים הקרובים
והשכנים הרחוק והחביר אשר אתם ועובד האורה, ועם אלה
אשר החזקה בהם ימינם (עבד ושפחה) כי אין אלוהים
אוחב את היהיר והמתהלך.

لَئِمَا الْمُؤْمِنُونَ لِخَوَّةٍ فَاضْلِحُوا بَيْنَ
أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُذَكَّرُونَ
بِنَاءً يَهُمَا الْجَنِينَ أَمْتُوا لَأَيْسَخَنَ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ
عَسَى أَنْ يَكُونُوا حَيْنًا قَنْهُمْ وَكَرْنَسَاءُ تَنَّ
تَسَاءِلُ عَسَى أَنْ يَكُنَّ حَيْنًا قَنْهُمْ ، وَ لَا
تَلْمِذُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا كُنُتُمْ بَزُورًا يَا لَهُ نَقَابٌ ،
إِنَّمَا أَكْشِمُ الْفَسُوقَ بَشَدَ أَنْدَيْكَانِ ، وَ مَنْ
لَمْ يَتَبَتَّ قَادِلَكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
بِنَاءً يَهُمَا الْجَنِينَ أَمْتُوا لَجَنِينَكُمْ كَثِيرًا مِنْ
الظَّنِّ رَانَ بَغْضَ الظَّنِّ لِأَشْهَدَ لَأَتَجَسَّسُوا وَ لَا
يَغْتَبُ بَغْضُكُمْ بَغْضًا ، أَيْجِبُ أَحَدُكُمْ أَنْ
يَأْخُلَ لَحْمَ آخِنِيهِ مَيَنَأَكْرِهَنَمُؤَ ، وَ اتَّقُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَابُ رَحِيمٌ
الحجرات : ١١ - ١٣

وَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَ لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَ
بِأَنُولَ الدَّيْنِ إِحْسَانًا وَ بِيُؤْزِي الْقُرْبَى وَ أَلَيَّشُ
وَ الْمَسْكِينَ وَ الْجَارِ ذِي الْقُرْبَى وَ الْجَارِ الْجُنُبِ

38 המקמצים, ומכוונים על אחרים להיות קמצנים, ומסתרים את אשר העניק להם אלוהים מחסדו, להם הכנינו עונש קלון.

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ إِبْنِ السَّبِيلِ «وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانَكُمْدَرَّى إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَالاً
عَوْرَاءً»

39 ואלה המפוזרים את הונם למראית עין ואינם מאמינים באלהים ובוים الآخرון זה אשר השטן יהיה לו לעמית, הנה עמידת רע הוא לו.

(פרשת נשים 39: 37-39)

إِلَّا مَنْ يَنْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ
وَيَكْسِمُونَ مَا أَنْتُمْ أَنْتُمْ مِنْ فَضْلِهِ «وَآغْتَذَنَا
لِكُفَّارِيْنَ عَذَابًا مُهِينًا»
وَالَّذِينَ يُشْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِثَائِ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُونَ بِالشَّوْلَادِ إِلَيْهِمْ الْأُخْرُ وَمَنْ يَكُنْ
الشَّيْطَنُ كَهْ قَرِيْنَا فَسَأَقْرِيْنَا ○
السَّاعَةِ ٣٧-٣٩ :

91 הנה אלהים מצווה לעשות צדק, ולהיטיב, ולתרום לקרובים. ואסור את התועבה והחטא והעושך, והוא מוחירכם למען תזכיר זאת.

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ
ذِي الْقُرْبَى وَيَنْهَا عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
وَالْبَغْيِ «يَوْظِفُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ○
وَأَذْفَوْا يَعْمَدُ اللَّوْلَادُ عَلَى هَذِهِ
تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ
جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا، إِنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ○

92 קיימו את התיכייבותכם כלפי אלהים, ועל תפירوه לאחר שאישרתם אותה בשבועה בעשותכם את אלהים עבר לכם, כי יודע אלהים את אשר תעשו.

وَلَا تَكُونُوا كَالَّتِي نَقَصَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ
قُوَّةِ آنَّكَاثَا، تَنْخَذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَحْلًا
بَيْتَنَكُمْ أَنَّ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَى مِنْ أَمَّةٍ،
إِنَّمَا يَبْلُوُكُمُ اللَّهُ بِهِ، وَلَيَبْيَسَنَّ لَكُمْ يَوْمَ
الْقِيْمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ○

(פרשת הדבורה 16: 91-93)

إِنَّمَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّا مِنْ
يَا لِقْسِطْ شُهَدَاءَ يَتُوَلَّهُ عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَوْ
الْوَالَدَيْنَ وَالْأَقْرَبَيْنَ، إِنَّمَا يَكُنْ عَيْنًا أَوْ
نَيْقَرًا فَاللَّهُ أَوْلَى بِهِمَا وَقَلَّتْ تَتَبَعِيْمُ الْمَوْتَى

136 המאמינים! שמרו אמת בקונכם להעיד לפני אלוהים, וגם אם תיעדו נגד עצמכם או נגד אבותיכם או קרובכם משפחה בינו עשר ובינו עני, כי אלוהים רואה את שניהם.

ואל תלכו אחרי הטענה לשנות עדות אמת, ואם תשלפו את האמת ותפרקו ממנה הנה אלוהים ידוע את מושיכם.

149 אלוהים איננו אוהב את המדברים רעות באזני כל, זולתי האדם אשר נחשך, ואלהוהים שומע ויזודע.

150 אם תגלו את הטרוב אשר עשיתם או תשטיירו, ואם תשלחו על מעשה הרעה הנה אלוהים סולח וכוכל.

(פרשת הנשים 150; 149)

9 هو המאמינים! שמרו אמת בקונכם להעיד לפני אלוהים, ואל תמנעו מהם שנתן אנשים מלאות ישרים. היו ישראלים, זה קרוב יותר לאלהוהים, ויראו את אלהוהים, כי יודע אלהוהים את מושיכם.

10 אלהים הבטיח מותן סליחה למאמינים ולעווי הטוב, נוסף על שבר עצום.

11 אך הפורמים ומכתשים באוטותינו הנה בני הגיהנום.

32 ואל תמייתו את ילדיכם בפחדכם מעוני, אנו נכלכל אתם ואתכם, אכן הריגתם חטאה גדולה.

33 ואל תקרבו לזרות, כי תועבה היא ודרך רעה.

34 ואל תהרגו את הנפש אשר אסר אלהוהים להרגה כי אם בצדך, וכל אשר ירוג בליך דק הנה קבענו לקורובי זכות לगאל את דמו, אך לא יעבור על המידה בגאות הדם, לביל יקבל הרוץ ערוה מקרוביו להריגות נספות.

آن تَعْدِلُوا، وَلَن تَلُوا أَوْتَغْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَغْمَلُونَ حَسِيرًا

النّاء : ١٣٦

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَمْرَ بِالسُّوءِ مِنْ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلِمَ وَكَانَ اللَّهُ سَوِيًّا عَلَيْهِمَا

لَن تَبْدُوا حَيْرًا أَوْ شَخْفُوا أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوا قَدِيرًا

النّاء : ٤٩ - ٥٠

يَا يَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُوْنُوا قَوْا مِنْ يَشُو شُهَدَاءِ إِيمَانِ الْقِسْطَوْ لَا يَغْرِي مَكْفُمُ شَنَانَ قَوْمٍ عَلَى إِلَّا تَعْدُلُوا مَارِغِدُ لَوْ اعْهُوْ أَقْرَبُ لِلثَّقَوْيِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَسِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّلِحَتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أَوْ لَيْكَ أَصْحَبُ الْجَحِيْمِ

البائدة : ٩ - ١١

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَشِيشَةً رَامِلَاقَ ، نَخْنَ نَزَدُ قُمْهُ وَ رَيَالْكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خَطَا كَحِيرًا

وَلَا تَنْتَبُوا الْرِّزْقَ إِنَّهُ كَانَ فَاكِيْشَةً ، وَسَاءَ سَبِيلًا

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفَسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ لَا يَأْنِعْقَ وَمَنْ قُتِنَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيْهِ سُلْطَنًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْفَتْشِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

35 ואל תקרבו אל נכסיו היתום כי אם לטובתו עד הגיעו לבגרותו. וקיימו את החthicויות כי עליה תישאלו.

36 והשלימו את מידת המשקל, ושקלו במאזני-צדק זה טוב לכם יותר, וטוב יותר לאחריותכם.

37 ואל תלך אחרי דבר שאין לך עליון ידיעה בדוקה, כי אכון השמיעה והראיה והלב, כל אלה ייקראו להudit.

38 ואל תחלך בארץ ביהירות, כי לעולם לא תbekיע את הארץ, ולא תשיג בקומותך את גובה ההרים.

39 הרע שבכל אלה הוא שנווא ונמאס בעיני אלוהין.
(פרשת בני ישראל 39 – 32 : 17)

وَلَا تَقْرَبُوا مَا كَانَ أَيْتَنِيهِ إِلَّا بِالْتَّنِينِ هِيَ
أَخْسَنُ حَثْقٍ يَبْلُغُ أَشْدَادَهُ، وَآذْفُوا بِالْعَنْهَدِ
إِنَّ الْعَنْهَدَ كَانَ مَسْئُولًا
وَآذْفُوا الْكَحِيلَ رَأْدًا كَلْتُمْ وَزِنُوا بِالْقَسْطَاءِ
الْمُشَقَّيْمِ مَحْلِكَ حَيْرَةً وَأَخْسَنَ تَأْوِيلًا
وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، إِنَّ السَّمْعَةَ
الْبَصَرَةَ الْفُؤَادَ مُكْلُ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا
وَلَا تَقْمِشْ فِي الْأَرْضِ مَرَحَّاً، إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ
الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَارَ طُولًا
كُلُّ ذُرِّكَ كَانَ سَيِّئَةً عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا

بنى اسراءيل : ٣٢ - ٣٩

14.

”ג'האָד“ (מאםץ עליון למען אלוהים)

המשמעות ”ג'האָד“ פירושו השימוש המירבי בכוח נגד היריבים, והם שלושה:
 (1) אויב הנראה לעין ; (2) השטן ; (3) יצר האדם עצמו.

הקוראן קובע שכאשר מנהלים מלחמה יש לצמצם ככל האפשר את הפגיעה בחיותם ואת הנזק לרכוֹשׁ, ולסייע את מעשי האיבה מוקדם ככל האפשר.

---

40 לאלה המותקים ניתנה הרשות להילחם, כי אכן
קוֹفְחוּ, וכיכל אלהים להנחיל לשם ניצחון.

41 אלה אשר נשלו מבתייהם ולא צדק רק עקב
הכריזם: ”אלוהינו הוא אלהים“ וולולא עצר אלהים את
השתערות האנשים, איש על רעהו, נהרסו מנזירים וכנסיות,
ובתי נסכת ומסגדים אשר בהם שם אלוהים נזכר בלי הרף.
ואמנם אלהים יעוזר לכל המקדים מצותיו, כי אלהים
חזק וגיבור.

(פרשת החג' (העליה לרגל) 41-40 (22:40-41)

9 אין אלהים אוסר عليיכם לנוהג בהגינות ובצדקה עם
אללה שלא נלחמו בכם נגד דתכם ולא גירשו אתכם
מבתייכם, כי אלהים אוהב את שומריו הצדק.

10 אכן ?ניא אתכם אלהים מלאה אשר נלחמו בכם,
נגד דתכם, וגורשו אתכם מבתייכם מלחתות אותם פידדים,
וכל המותיזדים עם אלה הנה הם הפושעים.

(פרשת הנבחנת 10:9-10)

أَذْنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلِيمُواهُ دَرَانَ
اللَّهُ عَلَى نَصْرٍ هُمْ لَقَرِيرُهُ
إِلَّذِينَ أَخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ، وَلَوْلَا دَفْنُهُ
إِنَّ الْأَنَاسَ بِخَصَّهُمْ بِغَيْرِ ضَلَالٍ
صَوَاعِمُ وَبَيْمَةٌ صَلَوَاتٌ وَمَسْجِدٌ يُذَكِّرُ
فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ
يَنْصُرُهُ دَرَانَ اللَّهُ لَقَوْيٌ عَزِيزٌ
الحج: ٢٤-١٦

لَيَنْهِمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْاتِلُوكُمْ فِي
الَّذِينَ وَلَمْ يُغْرِجُوكُمْ مَنْ دِيَارِكُمْ أَنْ
تَبَرُّهُمْ وَتُقْسِطُوا لِيَهُمْ لَرَانَ اللَّهُ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ
رَانَمَا يَنْهِمُكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي
الَّذِينَ وَآخْرَجُوكُمْ مَنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهِرُوا عَلَىَّ
آخْرَاجُكُمْ أَنْ تَوْلُوهُمْ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

المحدثة: ٩-١٠

11 המאמינים! החפצם אתם כי אובייכם אל סחר אשר יצילכם מעונש מכאב!

يَا يَهُا الَّذِينَ أَمْنُوا هَلْ أَدْلُكُمْ عَنْ تِجَارَةٍ
تُنْجِنِكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلَيْهِمْ

12 האמינו באלהים ובשליחו, והקירו את הונם ואת נְשׁוֹתָם במלחמה אלוהים כי הוא טוב לכם יותר, לו רק תבינו.

(פרשת אל-צפ; המערך 11-12 (61: 11-12))

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي
سَيِّئِ الشُّوْبَامَوْالَّكُمْ وَآنْفِسَكُمْ، ذَلِكُمْ حَيْزِ
لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَتَلَمَّذُونَ

الصف : 12-11

70 אך אלה אשר הקירו לעוננו, ננחה אותם בדרכנו, אכן אלוהים לימין עושי טוב.

(פרשת העכביש 70: 29)

وَالَّذِينَ جَاءُهُدُوا فَيَنْتَهِيَتُهُمْ
سُيُّلَنَا، وَإِنَّ اللَّهَ لَمَّا كَمَّ الْمُخْسِنِينَ

ו. العنكبوت : 70

20 אלה אשר האמינו ובעבו את מולדתם, וחירפו את נפשם והונם במלחמה אלוהים הנה במעלה הגבורה ביותר אבל אלוהים, והם הזוכים.

أَلَّذِينَ أَمْنُوا وَهَا جَرَوْا وَجَاهُوا فِي
سَيِّئِ الشُّوْبَامَوْالَّهُمْ وَآنْفِسَهُمْ، أَنْظَمْ
دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ، وَأُلْقِيَتْ حُمْمَ الْفَاقِرُونَ

التوبة : 20

111 אכן קנה אלוהים מן המאמינים את נפשותיהם ואנו הונם למען אשר יון להם גן עדן אשר לעוננו יילחמו במלחמה אלוהים, ימְרַגּוּ וַיְהִרְגוּ, ברית אמת היא כתוביה בתורה, ברברית החדשנה ובקוראן. וכי הוא נאמן מאלוהים לקיים את בריתו של מהו, אפוא בקנינכם אשר קנייטם, והוא האשור הגדול.

(פרשת התשובה 111: 20)

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ
وَآمَوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ، يُقَاتِلُونَ فِي
سَيِّئِ الشُّوْبَامَوْالَّهُمْ قَاتِلُونَ وَيُقْتَلُونَ سَوْدَادًا
عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْزِيَةِ وَالْأَنْجِيلِ وَ
الْقُرْآنِ، وَمَنْ آتَى فِي بِعْدِهِ مِنَ اللَّهِ
فَأَسْتَبَشِرُ دَأْبِيَعِكُمُ الَّذِي بِأَيْقُنْهِ
وَذَلِكَ هُوَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ

التوبة : 111

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ
أُولَئِكَ الظَّرَرُ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَيِّئِ الشُّو
بِآمَوَالَهُمْ وَآنْفِسَهُمْ، فَضَلَّ اللَّهُ الْمُجْهُمِينَ
بِآمَوَالَهُمْ وَآنْفِسَهُمْ عَلَى الْقَعْدَيْنَ دَرَجَةً، وَ
مُلْلًا وَعَدَ اللَّهُ الْحُشْنَى، وَفَضَلَّ اللَّهُ
الْمُجْهُمِينَ عَلَى الْقَعْدَيْنَ آجِرًا عَظِيمًا

النساء : 96

96 אין המאמינים יושבי בית - זולתי באונס - שוויכ לאלה המקربים במלחמה אלוהים את הונם ואת נפשם. הריס אלוהים את מעלה המקربים את הונם ואת נפשם על יושבי הבית ולשניהם גור אלוהים טוב. אך את המקربים הפללה אלוהים על פni היושבים בשכר רב.

(פרשת הנשים 96: 4)

15.

תכונות המאמינים

הקוראן מסביר את הצורך באמונה באלהים ומפנה את תשומת הלב להוכחות בדבר קיומו.

הוא מדגיש שהאל שלח דברו תמיד בדרך ההתגלות. לו חדל אלהים להראות את תוכונתיו באמצעות הנביאים והשומעים בקולם, היהת האמונה החזקה בקיום האל מוגטמתות.

הכרחי, אפוא, כל עוד קיים המין האנושי, שההתגלות האלהית תוסיף ותיראה לאחדים בני האדם.

1   בשם אלהים הרחמן והרחום.

2   הצלח הצלicho המאמינים.

3   אשר בתפילהם ננעימים.

4   משיחות הבל מתרחיקים.

5   ואות הצדקה הם נוותנים.

6   ועל טהרתו המין הם שומרים.

7   לא יקרבו לאשה, חוץ מנשותיהם ושפחותיהם אשר רכשו ימינים, ובזה אין עליהם דופי.

8   אך אלה אשר יחמדו נשים מבלעדי אלה הנה הם החוטאים.

9   ואשר נאמנים לפקודנם ולבריתם.

10   ואשר שומריהם על תפילותיהם.

11   המה היורשים.

12   אשר יירשו את גן העדן והוא בו לעולמים.

(פרשת המאמינים 1-12: 23)

64   ועובדיו הרחמן הם אלה אשר מתחלים על הארץ בעגוזה, ובעת ידברו אתם הבורים יאמרו: "שלום".

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ حَاسِدُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ لِلرَّحْمَةِ قَانِتُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ لِرُدُوجِهِمْ حَفَظُونَ
إِلَّا كَلَّ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكُتْ آيْمَانُهُمْ
فَإِنَّمَا غَيْرُ مَلْوَمِينَ
فَتَنِ ابْتَغِي وَرَاءَ ذِلِكَ فَأَوْلَئِكَ هُمُ الْعَذَّابُ
وَالَّذِينَ هُمْ لَا مُنْتَهِمْ وَعَهْدُهُمْ رَاعُونَ
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ
أَوْلَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَادَسْ، هُمْ فِيهَا
خَلِدُونَ

المؤمنون : ٢-١٢

وَعَبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ تَعَلَّ
أَكَارِضَهُونَا وَلَا خَاطَبُهُمُ الْجَهْلُونَ
قَالُوا سَلَمًا

65 והם אלה המעבירים את לילותיהם בתפילה
לרבונם, משתחוים וקמים.

66 והואמרם: "אלוהינו העבר מעליינו עונש גהינום,
כי הוא רע ונצחי".

67 אכן רע מושב גהינום, ורע מוקומו.

68 ולאה אשר בתרmons את הונם, איןם מפריזים
ואיןם מקמצים, כי אם על המידה הם שומרים.

69 ולאה אשר לא יקרו לאלה זולתי אלוהים בדנו,
לא יחרגו את הנפש אשר אסר אלהים להרגה כי אם
בצדק, ולא יעסקו בזנות. וכל העשויה את כל אלה הוא
אשם.

70 ועונשו יוכפל ביום הדין, ויישאר בו מושפל לנצח.

71 מלבד אלה אשר חזרו בתשובה והאמינו ועשו
מעשה ישר, ימיר אלהים את מעשייהם הרעים לטובים, כי
אלוהים סלח ורחמן.

72 כל החוזר בתשובה ועשה את הטוב, הנה הוא
שוב ישוב אל אלהים.

73 ולאה אשר לא ייעדו עדות שקר, ובבערם על פני
דוברי הַכְּלָל יעדרו כאנשי כבוד.

74 ולאה אשר בהזכיר להם את אותן ריבונות איןם
מגיבים, כחרשים ועוורים.

75 והם אשר יאמרו: "אלוהינו, תננה לנו נחת רוח
מנשותינו וצאתינו, ושימנו מופת ליראי אלהים".

76 אלה, שכרכם מקום נعلاה בגן עדן על אורך רוחם,
וימצאו בו ברכה ושלום.

وَالَّذِينَ يَسْتَعْنُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقَيْنًا مَّا

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَضْرَفَ عَنَّا عَذَابَ
جَهَنَّمَ هَلْ إِنْ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا مَّا
لَئِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقْرَأً وَمُقَاماً مَّا

وَالَّذِينَ لَدَاهُنَّ فَقْوَةٌ لَمْ يُشْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَاماً مَّا

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اسْمِهِ إِلَهًا أَخَرَ دَلَّا
يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَمَ اللَّهُ لِإِلَيْهَا الْحَقِّ وَ
لَا يَرْثُونَهُ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يُلْقَى أَنَّا مَالَ
يُضَعَّفَ كَهُ الْعَدَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَحْلُّ
فِيهِ مَهَاجَنًا

إِنَّمَا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
فَأُولَئِكَ يُبَشِّرُونَ اللَّهُ سَيَّارُهُمْ حَسَنَاتِهِ
كَانَ اللَّهُ عَفْوًا أَرْجِيْنَمَا
وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ
مَتَّهَا

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ كَلَّا مَرْفُأً يَاللَّهِ
مَرْدُوا إِلَيْهَا مَأْمَأًا

وَالَّذِينَ لَدَاهُنَّ كُرْزُوا يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا
عَلَيْهِمَا صَمَاءً عُمَيْنَأَهَا

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَذْوَاجِنَا
ذُرْبَتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ
إِمَامًا مَأْهَا

أُولَئِكَ يُجْزَأُونَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيَلْقَوْنَ
فِيهَا تَحْيَةً وَسَلَمًا

77   ובו ישכנו לנצח, אכן טוב מושב גן העדן, וטוב מקומו.

78   אמרו, לכופרים, לא היה אלוהים שם לב אליהם לו קראתם אליו, אך אתם כבר פיזבתם מוקודם, ולכן אין מנוס מעונש נצחי.

(פרשת ה-פרקן 25: 64-78)

31   אולם אלה אשר אמרו: אלוהינו והיו ישרים, ירדו עליהם המלאכים לאמרם: תיעצבו והתבשרו בן עדן שהובטה לכם.

32   אנו בעלי בריתכם בחיה העולם הזה;
ולכם בו כל אשר תתאזרנה נפשותיכם, ולכון
תבקשו.

33   ארוח, לכבודכם, מאת הסלח והר.
(פרשת ה-ס)

خَلِدُونَ فِيهَاكَمْ كَسْنَتْ مُسْتَقْرَأً وَ مُنَقَّمًا

**فُلْ مَا يَخْبُؤُ إِكْمَهْ رَبِّي لَوْ لَا دُعَاءُكُمْ، فَقَدْ
كَذَبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَاماً**

الفرقן: 69-78

**إِنَّ الَّذِينَ قَاتَلُوا إِبْرَاهِيمَ شُمَّ
أَشْتَقَّا مُؤْمَنَاتِرَزَلْ عَلَيْهِمُ الْمَلِئَكَةُ لَا
تَخَافُوا لَا تَخَرَّجُوا وَ أَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ
الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ۝ نَحْنُ أَوْلَيُّوْكُمْ فِي
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الْآخِرَةِ، وَ لَكُمْ فِيهَا مَا
تَشَرَّهِي آنْفُسُكُمْ وَ لَكُمْ فِيهَا مَا تَدَعُونَ ۝**

نُرَلْأَنْ عَفُورِ رَجَيْمٌ ^و

16.

שווון זכויות בין הגבר והאשה

לפני הופעת האיסלאם לא היו נשים, כקולקטיב, זכויות משפטיות. האיסלאם הוא הדת היחידה שקבעה מכלול מושלים של חוקים הנוטנים הגנה מלאה לזכויות הנשים, בהשוותו אותן לגברים, הן במשור הרוחני והדתי. והעניק להן מעמד בלתי תלוי, וזכויות בעלות ברכוש, בהכilio את חובותיהן וזכויותיהן בחוק האלוהי.

---

98   וכל העושים טוב, באמונה, אם ذכר ואם נקבה,
      אך נעניק להם חיים טובים, ונגמול להם על מעשיהם טוב
      יותר מאשר עשו.

(פרשת הדבורה 16: 98)

125   וכל העושים טוב, באמונה, אם ذכר ואם נקבה,
      יבואו אל גן העדן ולא י קופחו מאומה.

(פרשת הנשים 4: 125)

36   הנה המוסלמים והמוסלמיות, והמאמינים
      והמאמינות, והאמנים, לאלהים, והנאמנות; והצדיקים
      והצדיקות, והסבלנים והסבלניות, והצדוקים והצדוקות,
      והנוטנים צדקה והנותנות, והצמים והצמאות, והשומרים על
      עריוותם והשומרות, והזוכרים את אלהים תמיד והזוכרות,
      הוועיד להם אלהים סליהה ושכר גדול.

(פרשת בעלי הברית 33: 36)

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا قَنْ دَكَرٍ أَوْ أُشَنِّي وَ هُوَ
مُؤْمِنٌ فَلَنَخْيِّنَهُ حَيَاةً طَيِّبَةً، وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِإِحْسَانٍ مَأْكَانُوا
يَخْمَلُونَ ○

النحل : ٩٨

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّرِيخَتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُشَنِّي
وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُوْلَئِكَ يَذْكُلُونَ الْجَنَّةَ
وَكَأَيْظَلَمُونَ نَقِيرًا ○

الباء : ١٢٥

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِيَّتِينَ وَالْقَنِيَّاتِ وَالصَّدِيقِينَ
وَالصَّدِيقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَيْشُعِينَ
وَالْخَيْشُعَاتِ وَالْمُتَصَرِّقِينَ وَالْمُتَصَرِّقَاتِ وَ
الصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَفَظِينَ
فُرُوجَهُمْ وَالْحَفَظَتِ وَالذَّاهِرِينَ إِنَّ اللَّهَ
كَوْثِيرًا وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْدَاءَ اللَّهِ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَ
أَجْرًا عَظِيمًا ○

الاحزاب : ٣٦

40 כל העשו רעה ייונש אך לפיה. וכל העשויים טוב באמונה, אם זכר ואם נקבה, אלה יבואו לען עדן ויקבלו גמול בלי שיעור.

(פרשת המאמין 40:40)

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجزَى إِلَّا مِثْلَهَا، وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مَنْ ذَكَرْ أَذْ أَثْلَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يَمْرَزُقُونَ فِيهَا بِخَيْرٍ حَسَابٍ ۝

المؤمن : 41

229 והגרושים תמתינה לבدن, עד מלאת להן, שלוש טהרות, ואין בנות חורין להסתיר את אשר ברא אלוהים בرحمיהם, אם מאמינותן זו באלהים ובימים האחרונים. ולבعلיהם זכות יותר להשיבו בזאת אם יחפצו לעשותות שלום. זוכותתן להן כוכות הנבר שמעליהן בצדך, ולנבריהם יתרון עליהם. ואלהים ניבור וחכם.

وَالْمُطَلَّقُتُ يَتَرَبَّصُ بِأَنفُسِهِنَّ فَلَذَّةَ قُرْوَةٍ، وَلَا يَعْلُمُ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمُنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي آذْحَارِهِمْ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُونَ بِإِلَهٍ بَعْدِهِنَّ دَائِيَّوْمِ الْآخِرِ، وَبُعْلُتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدَّهُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَذَادُهُ لِإِضْلَاكًا، وَلَهُنَّ وَشْلٌ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ، وَلِتَرْجِالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةً، وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

230 הנירושין, שני פעמים, ואחריו כן חובה, להחזיקו בצדוק או לשלחן ברווח לב. ולא תקרו מואמה מאשר נתנים להן, אלא אם ייראו השניים שמא לא יקימו את סייגי אלוהים. ואם יראו אותם שמא לא יקימו את סייגי אלוהים אין בהם עול יש כי תפדה עצמה בו. אלה סייגי אלוהים ולא תעבורו אותם. והעוברים את סייגי אלוהים מהה מריעים.

(פרשת הפהה 2:229-230)

الظَّلَاقُ مَرَاثِنْ، فَإِمْسَالُكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيْحَ بِالْخَسَانِ، وَلَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا أَتَيْتُمُوهُ هُنَّ شَيْئًا لَا أَنْ يَخْتَاقُوكُمْ أَلَا يَقِنُمَا حَدُودَ أَنْسُوهُ، فَإِنْ حَفْتُمْ أَلَا يَقِنُمَا حَدُودَ أَنْسُوهُ، فَلَا جَنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتِهِمْ تِلْكَ حَدُودُ أَنْسُوهُ فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَمَنْ يَتَعَنَّدَ حَدُودَ أَنْسُوهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَلِمُونَ ۝

17. נְבּוֹאָת

רבים מפרקיו הקוראן הראשונים מביאים תפניות שונות כהוכחה וכתמייה לתורתו העיקרית.

חלק מפרקיהם אלה מכיל נבואות אשר נתגשו לעיני עדים במהלך הדורות. תכיפות ההתגשות היא במלוא מובנה המילולי של הנבואה. לעיתים ההקשר הוא מטפורי בלבד, ועתים מכיל את שני הסוגים. כפי שכבר הוסבר; עצם שמו של הספר מעיד על היותו נבואה כוללת אשר נתגשה בפני עצים במשך הדורות (96: 6-4)

20 הזרים את שני הימים. והם, באחד הימים,
ייפגשו.

21 בין שניהם חץ לא יעברו אחד את גבול الآخر.

**مَرْجَأَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيُّنِ
بَيْنَهُمَا بَرْزَاعٌ لَا يَبْخُيُّنِ**

الترجمة : ٢٠-٢١

**يَمْعَشَرَ الْجِنَّةَ الْأَدْنِيَسِ لَنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفَدُوا مِنْ آنِكَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفَدُوا
لَا تَنْفَدُونَ إِلَّا سُلْطَنِيَّةَ
قِبَّاً يَلْأَءُ بِكَلْمَانَكَوْبِينِ
يُبَرْسَلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٌ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٌ
فَلَا تَشَتَّصِرُنَّ**

الترجمة : ٣٤-٣٦

34 הוא חברת הגין ובני האדם! אם יכולים אתם לעبور מקומות השמים והארץ, עברו אפוא, אךן לא תצליחו כי אם בסמכות.

35 באיזה מאותות אלוהים תכחשו, אפוא?

36 תישלח עלייכם להבת אש, ועשן, ולא תוכלו להושיע לנפשכם.

(פרשת הרחמן 34-36 ; 20-21)

- 2 בעת התבכעו השמיים.
- 3 ויאזנו לאלוהים בכישرون.
- 4 ובעת שהארץ מתמוטט.
- 5 ותוציא את אשר בתוכה ותתרכז.
- 6 ותאזן לאלוהיה בכישرون.

(פרשת הבקעה 6-2)

**إِذَا السَّمَاءُ اشْقَاثٌ
وَأَذَّكَثَ لِرَبِّهَا وَحْقَثٌ
وَلَذَا الْأَرْضُ مُدَّاثٌ
وَأَلْقَثَ مَا فِيهَا وَتَنَحَّثٌ
وَأَذَّكَثَ لِرَبِّهَا وَحْقَثٌ**

الانشقاق : ٢-٦

وَرَدَ الْعِشَادُ عَطَّلَتْ مُّ

- 5   וכאשר הנאות ההורות תיפטשנה.
- 8   וכאשר הנפשות תיזוגנה.
- 11   וכאשר המגילות תיפרנסנה.
- 12   וכאשר השמיים ייחספו.

(פרשת הקיפול 12: 11-12 ; 8: 5, 8)

التسویر: ٥

وَرَدَ النَّفُوسُ رُوَجَتْ مُ

التكوير: ٨

وَرَدَ الصُّحْفُ نُشَرَّتْ مُ
وَرَدَ السَّمَاءُ كُشَطَتْ مُ

التسویر: ١٢ - ١٣

- 2   בעת תרעש הארץ את רעsha.
- 3   ותוציא הארץ את נטל משאייה.
- 4   ויאמר האDEM: "מה לה?"
- 5   או תספר את דבורה.
- 6   כי אלוהיך חשך לה חזון.

- 7   באוטו يوم יופיעו האנשים בקבוצות מפוזרות למן
יראו את מעשיהם.
- 8   וכל אשר עשה טוב כמשקל גרא אבן, אכן יראונו.
- 9   וכל אשר עשה רע, כמשקל גרא אבן, אכן יראונו.

(פרשת הרוש 9: 2-9)

- 106   וישאלוך על דבר ההרים, אמרו: אלוהים יפורר
אותם CABAK.
- 107   וויובם כמיشور שטוח.
- 108   לא תראה בהם עיקום או בליטה.

(פרשת טא-הא 108: 106-108)

- 83   וביום יוכרע דינם נוציא להם מבהמת הארץ אשר
תפצעם על אשר לא שמעו לנו ולא בטחו באלהותינו.

(פרשת הנמלים 27: 83)

طه: ١٠٤ - ١٠٥

وَرَدَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجَنَا لَهُمْ
ذَآبَةً مَّنْ أَنْزَلَهُمْ تُخْلِمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ
كَانُوا إِبْرَيْتَانِا لَأَيُوقْنُونَ

التمل: ٨٣

- 8   וכאשר יסנור הברק את הראיה.
9   והירח ילקה.
10   ויאספו השמש והירח יחד.

(פרשת התקומה 10-8:75)

فَإِذَا أَبْرَقَ الْبَصَرُ

وَخَسَفَ الْقَمَرُ

وَجُمِعَ السَّمْسُ وَالْقَمَرُ

القيمة : ٨ - ١٠

18.

התבוננות בטבע

אחד המאפיינים של הקוראן הוא שאף על פי שהוא בן 1400 שנה, לא תיאר דבר בטבע אשר נתגלה כל-כך על ידי המחקר שלאחריו.

קטועים רבים מתיחסים לתגליות מדעיות חדשות, ואחרים מצביעים על תופעות אשר עודן מוכיחות לחקרנו. אך מעט קטועים נבחרו להדגים חלק מהמשמעות של האיזוכרים הרבים מאד של תופעות-טבע הנזכרות בקוראן.

30 ומאותותו בראית השמים והארץ וכל הממלא
אותם מכל חי, והוא אשר יוכל לאספס כאשר יחוץ.
(פרשת העצה 30:42)

وَمِنْ أَنْبِئْهُ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ
فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ، وَهُوَ عَلَى جَمِيعِهِمْ رَادِيَسْتَأْنَ
كَوِيرٌ^٥

الشوري : ٣٠

99 והוא אשר הקים אתכם מנפש אחת, דרך אב ואם
(והכין אתכם לחיה העולם הזה ולהחיי העולם הבא), אכן
הבהירנו את האותות لأنשי ביתה.
(פרשת המקנה 99:6)

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ
فَمُسْتَقْرٌ وَمُسْتَوْدَعٌ، قَدْ فَصَلَنَا الْأُبَيْتِ
لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ^٥

الانعام : ٩٩

2 هوبني האדים! ייראו את אלוהים אשר בראשם
מנפש אחת וברא ממנה את בת זוגה, והפץ מהם אנשים
רבים ונשים. ויראו את אלוהים אשר בשם תשאלו איש
את רעהו חד. כי אלהים משגיח עליהם וממעידם
במבחן.
(פרשת הנשים 2:4)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ
نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ
مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً، وَاتَّقُوا اللَّهَ
الَّذِي تَسْأَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلَيْنَا كُفْرٌ قِبِيلًا^٦

التساءل : ٢

7 הוא היוצר אתכם ברוחם אמותיכם כרצונו. אין
אליה זולתו, העוז והחכם.
(פרשת בית עמרם 7:3)

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْضَ كَيْفَ يَسْأَءُونَ
لَدَلِيلٍ لَا هُوَ العَزِيزُ الْحَكِيمُ^٧

آل عمرן : ٧

20 הלא תראה כי אלוהים ברא את השמים ואת הארץ על יסודות החכמה.
אם ירצה שמידכם ויבא בריהה חדשה.
(פרשת אברהם 20:14)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ، لَمْ يَشَأْ يُهْبِكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ
جَدِيدٍ؟

ابراهيم : ٢٠

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهُمَا جَامِدَةً وَهِيَ
تَمْرُّ مَرَّ السَّحَابِ، صُنْمَ اللَّهِ الْوَلِيٌّ أَنْقَنَ
كُلَّ شَيْءٍ، إِنَّهُ حَيٌّ بِمَا تَفْعَلُونَ ٥

النمل : ٨٩

يَا يَمَّا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَغْثِ
فَوَاشْكُنْهُمْ مِّنْ تُرَابٍ شَمَّ مِنْ نُطْفَةٍ
شَمَّ مِنْ عَلَقَةٍ شَمَّ مِنْ مُضْعَةٍ مُخْلَقَةٍ
غَنِّيرِ مُخْلَقَةٍ لِتَبَيَّنَ لَكُمْ، وَنُقْرُّ فِي
الْأَرْضَ مَا نَشَاءُ إِلَّا أَجِلَّ مُسْتَقْدِمَ شَمَّ
تُخْرِجُهُمْ طَفْلًا شَمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّ كُمْ
وَمِنْكُمْ مَنْ يُسَوِّي فِي وَمِنْكُمْ مَنْ يُزَدَّلِي
أَزْدَلِ الْعُمُرِ لِكِنَّا لَا يَخْلَمُ مِنْ بَعْدِ عَلِيهِ
شَيْئًا، وَتَرَى أَنَّهُ زَصَ حَامِدَةً فَإِذَا
أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَثَ وَ
آتَبَتْ مِنْ كُلِّ ذُؤْبَحْ بَهِيجٍ ٥

الحج : ٦

وَالْعَيْنَ وَالْيَعْنَ وَالْحَوَى لِتَرَكْبُوهَا وَزَيْنَهَا
وَيَقْنُطُ مَا لَا تَنْلَمُونَ ٩

الحل : ٩

6 וראה את ההרים אשר תהשbiteם ליצבים, והם נעים כנען העננים. זהו מעשה אלהים שהיטיב להתקין כל דבר, וכן הוא יודע את אשר תעשו.
(פרשת הנמלים 6:27)

6 בני האדם: אם יש לכם ספקות בדבר תחיתת-המתרימות, זכרו כי אנו יצירנו אתכם מעופר, אחריו כן מטיפה, אחריו כן מודם קרויש, ומעובר מפוחת בעל רוח חיים, או מפוחת בחלקו, לעמו, יונבר לכם עוז פהנו, ואנו שורדים ברחמס את כל מה שנרצה עד למועד קבוע. אחריו כן נוציאכם תיוקות, ואתם גדלים ומוגברים. ויש מכם שנפטר לפני זמנו, ויש מכם שmag'nu לשכבה לא יחפש בה וישכח כל אשר ידע בחיהו. ותראו את הארץ ללא יטמו חיים, וכאשר רד' עליה גשם תחל לנوع כדי לגדל ולהצמיח סוגים צמחים שימושיים עניינים.

(פרשת ה-חגי; העליה לרجل 6:22)

9 והוא ברא את הטוסים והפרדים והחמורים לנו, ולמען תרכבו עליהם. והוא בורא מה שאינכם יודעים.
(פרשת הדבורה 9:16)

קריאות תפילה

התפילה היא מערכת יחסים בין האל והאדם שאלוהים בלבבו. חסדו של האל הוא המושך אליו את האדם. האדם עונה בתודה וברוח נכונה והאל מעsha קרוב לו.

בתפילה מקבלת מערכת יחסים זו משמעות ומיניבה תוצאות מיוחדות. מי שנתנסה בניסיון רוחני ובהישגיו, יודע, יודע זאת מחוורות נשנות, שהמאמין השלם זוכה לכוכח יצירה על ידי תפילתו.

187 וכי ישאלוך עבקי עלי, הרי קרוב אונci. עונה
לקירiat הקורא אליו. ייְעַנּוּ לֵי, איפוא, ויאמינו כי למען ילבכו
בחניחה.

202 ומהם אשר יאמר: ריבוננו! תן לנו טובה בעולם
זהה, וטובה בעולם הבא, ושומרנו מפני תוכחת האש.
203 אלה, חלק להם על אשר זכו, ואלהים מהיר
חשבו.

287 אין אלוהים כופה נפש אלא פיכולתה. אשר זכתה
בו לה הוא, ואשר התחייבה בו עלייה. ריבוננו: אל תיסרנו
אם שכחנו ואמ טעינו. ריבוננו: אל תכבד עליינו אך' כאשר
הכבד על אשר לפנינו. ריבוננו: אל תעמיס עליינו אשר לא
nocל שאתו. וסלח לנו, ומחל לנו וرحم עליינו. אתה מגינו,
הושענו, איפוא, מפני עם הכהרים.

(פרשת הפרה 2: 187 ; 202 ; 203 ; 287)

وَلَادَ أَسَأْلَكَ عِبَادَيْ عَزِيزٍ فَإِنِّي قَرِيبٌ
أُجِيَّبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَنِي
فَلَيَسْتَجِيْبُوا لِي وَلَيَمُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ
يَرْشُدُونَ ○

البقرة: ١٨٧

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا^١
حَسَنَةٌ وَّ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَّ كَيْنَاءَدَاءَ^٢
الثَّالِثُ ○
أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُواهُ وَاللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ○

البقرة: ٢٠٣ - ٢٠٢

لَا يَكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا لَا مُسْعَهَا لَهَا مَا
حَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا حَكَسَبَتْ ، رَبَّنَا لَا
تُؤْخِذْنَا إِنْ تُؤْخِذْنَا أَوْ أَخْطَأْنَا ، رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْ عَلَيْنَا لِأَضْرَارًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الْأَذْيَنَ
مِنْ قَبْلِنَا ، رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا
بِهِ ، وَأَغْفِرْنَا مَا غَفَرْنَا ، وَأَرْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكُفَّارِينَ ○

البقرة: ٢١٧

191 הנה בבריאת השמים והארץ, ובחלופי הלילה
והיום אותות لأنשי בינה.

192 אשר מזכירים את אלוהים בעמידה ובשיבת
ובשבכם על צדם, וمتבוננים אל בריאת השמים והארץ,
לאמרור: "ריבוננו לא בראת זאת לתהו — ישתבח שמי:
שומrone, אפוא, מעונש גינויו.

193 ריבוננו! הנה משפיל את האיש אשר תבואהו
בתוך גינויו, ואין לפושעים כל מושיע.

194 ריבוננו! הנה שמענו קורא הקורא לאמונה,
לאמרור: "האמינו באלהים!" והאמנו. אלהינו! סלח לנו,
אפוא, לחטאינו, וכפר לנו עונונתינו, ואסוף אותן עם
הישראלים.

195 אלהינו! ותן לנו את אשר הבתוחנו על ידי
שליחיך, ועל תשפלונו ביום התקומה, כי אתה לא תפר
דבריך.

196 ועתה להם ריבונים לאמרור: אכן לא אקפח את
עמלו של איש מכם, אם זכר ואם נקבה, צאצאים אתם זה
לוזה. ولكن, אלה אשר היגרו ונישלו ממולדתם, ונפלו למשuni,
לחמו וננהגו, אכפר לחטאיהם, ואכניסם לגן עדן יזרמו
מתחתיו הנחרות, גמול מאת אלהים, כי אתו הגמול הטוב
ביויתר.

(פרשת בית עמרם 196-191: 3)

رَأَنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاحْتِلَافِ
الْأَيْلِ وَالنَّهَرِ كَمَا يُبَيِّنُ لَهُ وَيُبَيِّنُ لَهُ زَبَابِ^{١٩١}
الَّذِينَ يَدْكُرُونَ اللَّهَ قَيْمَانًا وَقُعُودًا وَعَلَى
جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَ
الْأَرْضِ، رَبَّنَا مَا حَلَقْتَ هَذَا بَلَّا سُبْحَنَكَ
فَقَنَاعَدَ أَبَدَ الْتَّارِ^{١٩٢}
رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ،
وَمَكَلِّلَ الظَّلَمِيَّنَ مِنْ آثَارِ^{١٩٣}
رَبَّنَا إِنَّا سَوْفَنَا مُنَادِيَيْتَنَا بِاللَّادِيَّةِ
أَنْ أَمْسِيَّا إِرْسَلْمَ فَامْنَاهُ^{١٩٤} رَبَّنَا فَغَفَرْنَا
دُنُوبَنَا وَكَفَرْعَنَا سِيَّارَنَا وَتَوَنَّا مَعَ
أَلَّا بَرَادَرَ^{١٩٥}
رَبَّنَا وَإِنَّا مَا وَعَدْنَا سَلْ دُسْلَكَ وَكَ
تَخْرِيزَنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ
الْمِنْعَادَ^{١٩٦}
فَاسْتَجَابَ لَهُمْ بِهُمْ مَأْذِنٍ لَا أُضِيقُهُ عَمَلَ
عَامِلٍ مَتَّكِمٍ مِنْ ذَكَرِيَا ذُلْلَيْشِ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضِ^{١٩٧} فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأَخْرِجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَأَوْذُوا فِي سَيِّئِينَ وَقُتْلُوا وَفُتَّلُوا
لَا كَفِرُوكُنْ عَنْهُمْ سِيَّارَهُمْ وَلَا دُخْلَنَهُمْ
جَنَّتِ تَحْرِيَّيْ منْ تَحْتِهَا أَلَّا نَهُرُ، شَوَّابًا
مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الثَّوَابِ^{١٩٨}

آل عمران: ١٩١-١٩٦

20.

פרקים קצרים לשינוי

- 1   בשם אלוהים הרחמן והרחום.
- 2   שבע אני בחלוֹף הזמן.
- 3   אכן כל האדם אובד.
- 4   זולתי המאמינים ועשוי הישר והמצווים איש את אחיו על האמת, ומכווים איש את אחיו על אורך הרוח.
(פרשת חלוֹף הזמן 1-4: 103)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

وَالْعَصْرِ ○

إِنَّ الْأَنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ
إِلَّا أَذْنِيَنَّ أَمَّنْ وَعَمِلُوا الصَّلِحَاتِ وَتَوَاصَوْا
بِالْعَقْدِ وَتَوَاصَوْا بِالضَّيْبِرِ ○

النصر: ٤-١

- 1   בשם אלוהים הרחמן והרחום.
- 2   אמרו: הווי הכהפים!
- 3   איני עובד את אשר אתם עובדים.
- 4   ואינכם עובדים את אשר אני עובד.
- 5   ולעולם איני עובד את אשר עברתם.
- 6   ולא אתם עובדים את אשר אני עובד.
- 7   לכם דעתכם ולי דתتي.

(פרשת הכהפים 7-1: 109)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكُفَّارُونَ ○

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ○

وَلَا أَنْتُمْ عَيْدُونَ مَا أَعْبُدُ ○

وَلَا أَنَا عَابِدًا مَا عَبَدْتُمْ ○

وَلَا أَنْتُمْ عَيْدُونَ مَا أَعْبُدُ ○

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِي دِينِ ○

الكافرون: ٧-١

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

إِذَا جَاءَ نَصْرًا شُرِّاً وَالْفَتْحُ ○

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَنْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ
أَفْوَاجًا ○

فَلَيَتَهُمْ يَحْمِدُوكُلَّتَهُ وَأَسْتَغْفِرُهُ لِإِنَّهُ كَانَ
تَوَاجِي ○

النصر: ٤-١

(פרשת הישע 4-1: 110)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
 أَللَّهُ الصَّمَدُ
 كَمَيْلَدَةٌ وَلَمْ يُولَدْ
 وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُواً أَحَدٌ

(פרשת היחוד 1-5)

צור : סלע שנשענים עליו – כינוי לאלהים בתניין.

الخلاص : ١-٥

1. باسم אלהים הרחמן והרחום.
2. אמרו : אחשה בריבונו בקיעת השחר.
3. מפני רעת הבוראים אשר בראש.
4. ומפני רעת האופל כאשר עיב.
5. ומפני רעת הנוחות בקשרים.
6. ומפני רעת המקעה בקנאו.

(פרשת בקיעת השחר 1-6)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ
 مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ
 وَمِنْ شَرِّ عَمَّا سِقِّي إِذَا وَقَبَ
 وَمِنْ شَرِّ التَّفَتَتِ فِي الْعُقَدِ
 وَمِنْ شَرِّ حَامِي سِرِّ إِذَا احْسَدَ

الفلت : ٦-١

1. باسم אלהים הרחמן והרחום.
2. אמרו : אחשה בריבונו בני האדם.
3. מלך בני האדם.
4. אלוף בני האדם.
5. מפני רעת המלחש והחוומק.
6. הלוחש בלבבות בני האדם.
7. מהגנינים ומבני האדם.

(פרשת בני האדם 4-7)

الناس : ٧-١

مِنْ شَرِّ الْوَسَوَاسِ الْخَنَّاسِ
 الَّذِي يُوَسِّعُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
 مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ